

DARURILE DUHULUI SFÂNT

I. Darurile Duhului Sfânt din 1 Corinteni 12 sau darurile de manifestare

1. Darurile de vorbire (rostire, exprimare)

profeția, diferite limbi, interpretarea (tălmăcirea) limbilor

2. Darurile de descoperire

cuvântul de cunoștință, cuvântul de înțelepciune, deosebirea duhurilor

3. Darurile de putere

darul credinței, darul vindecării, puterea să facă minuni

II. Darurile motivaționale sau lucrarea de ajutorare (slujire) din Romani 12.6-8

1. Daruri de vorbire

profeția, învățătura, îmbărbătarea

2. Daruri de slujire

slujirea, administrarea = cărmuirea, dărnicia, milostenia

III. Cele cinci oficii (chemări, domate)

Efesenii 4.11 Apostol, Profet, Evanghelist, Învățător, Pastor

O privire asupra celor cinci domate

Toate sunt daruri; aceasta înseamnă că ele sunt date de Dumnezeu. Cu cât înțelegem mai bine darurile motivaționale, darurile Duhului Sfânt și cele cinci domate (oficii, chemări), cu atât vom fi mai capabili să ne menținem pe direcția bună. Cuvântul lui Dumnezeu ne spune că în timpurile de pe urmă vor veni (mulți) anticriști. 1 Ioan 2:18, 1 Ioan 4:1-6. Mulți vor zice “Eu sunt uns” (“Eu am ungerea”). Acesta nu este Anticristul din Apocalipsa. Ai nevoie să cunoști în duhul tău cum să deosebești binele și răul. Aceasta vine prin maturitatea în Cuvânt, astfel încât să nu fii purtat încolo și înapoi de orice vânt de învățătură. Ai nevoie să te rogi prin Duhul, să citești și să studiezi Cuvântul lui Dumnezeu. Învățarea (citirea) unor cărți nu îți vor antrena (sensibiliza) duhul tău. Părtașia personală cu Dumnezeu te va face să fii sensibil în duhul tău.

O trecere în revistă a darurilor spirituale te va ajuta să ai o mai bună înțelegere și cunoaștere a voii lui Dumnezeu.

Cele cinci slujbe (domate, oficii)

Cele cinci slujbe (domate, oficii) sunt chemare divină. Nu prin împuternicire omenească, ci prin ungere și chemare divină.

Un dar de slujire se află într-o persoană care este chemată de Dumnezeu într-o slujbă cu normă întreagă, care stă în una dintre aceste slujiri: Apostol, Pastor, Învățător, Evanghelist, Prooroc/Profet. În zilele de pe urmă vom vedea o manifestare a acestor daruri și a darurilor

Duhului Sfânt ca niciodată până acum. O mai mare ungeră cu cât acționăm(umblăm, ne mișcăm)spre Gloria lui Dumnezeu.

În Efeseni 4:12-13 vedem trei motive pentru care aceste daruri au fost date bisericii.

#1.Desăvârșirea (perfecționarea, maturizarea) sfinților.

#2.Pentru “lucrarea” de slujire.

#3.Pentru zidirea Trupului lui Cristos.

Într-o altă traducere ”pentru ca ai Săi să fie făcuți sfinți, gata pentru a sluji ca și lucrători”.

În Faptele Apostolilor 6:1-7

#Versetul 1:A apărut nemulțumire între ucenici pentru că erau neglijați. Copiii lui Israel s-au plâns și ei de pastorul lor, Moise. În ambele cazuri era vorba despre nevoi(lucruri) fizice(naturale),nu despre nevoi spirituale. Nu era o lipsă de cuvânt(învățătură)-firea lor pământească își cerea partea-nevoi fizice(lucruri fizice)

#Versetul 2:Apostolii au spus: ”Nu este potrivit pentru noi să lăsăm Cuvântul lui Dumnezeu și să slujim la mese”

Această traducere nu este foarte fidelă: se referă la a se ocupa de nevoile zilnice ale poporului. Cele cinci slujbe(domate, oficii) sunt: să se roage, să predice și să declare Cuvântul cu putere. Nu înseamnă că ei se cred prea calificați să le facă. Pavel spune că cele cinci slujbe sunt să învețe și să echipeze pe frați să facă ei lucrarea de slujire.

#Versetul 4:Acest verset se pare că este neglijat, în special de pastori. Ei sunt atât de aglomerați de(înecați în) slujirea zilnică, încât le fură tot timpul. Sunt ocupați, agenda lor este plină, dar cât timp petrec ei în rugăciune, citind Cuvântul și predicând? Dumnezeu trebuie să rămână prima noastră dragoste. Nu ne putem permite să fim așa de ocupați clădind o lucrare încât să neglijăm părțasia cu El. Părțasia și timpul petrecut cu Dumnezeu te va zidi. El va zidi lucrarea prin tine. Este nevoie ca aceste versete să fie amintite(periodic) celor ce sunt puși în una dintre cele cinci slujbe (oficii).

Sfinții, pe măsură ce sunt perfecționați(se maturizează), trebuie să facă lucrarea de slujire. Ca și mădulare ale trupului voi ar trebui să vizitați bolnavii, să dați un telefon sau să trimiteți un bilet celor care lipsesc de la întâlnirile voastre. Oamenii ar trebui să fie salvați (și)în afara bisericii. Oile nasc oi. Apoi să fie antrenați în biserică, învățați și echipați Trupul lui Cristos trebuie să fie o mărturie pentru lume

#Versetul 5:Au ales oameni plini de Duhul Sfânt.

#Versetul 6:Apostolii și-au pus mâinile peste ei.

#Versetul 7:Iată ce s-a întâmplat după ce Apostolii au dat aceste lucruri în grija sfinților:

#1.Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult.

#2.Numărul ucenicilor creștea.

#3.Oamenii(preoți) veneau la credință.

#4.Se făceau mari semne și minuni printre oameni.

Aceasta se întâmplă când fiecare își găsește locul în Trupul lui Cristos.

Apostolii trebuia să se roage și să predice Cuvântul.Este o ungeră care însoțește slujirea în unul dintre cele cinci oficii(domate).Ca și lucrători ai lui Dumnezeu puși în aceste slujbe ungera Duhului Sfânt este distribuită(împărțită) în cantități diferite și lucrează în moduri diferite în fiecare oficiu(slujbă). Dar toate aceste domate(oficii) sunt date pentru edificarea și zidirea spirituală a Trupului lui Cristos.

Este o ungeră în(care vine cu) fiecare dar. Nici un laic(amator,neprofesionist) nu-și are locul în aceste oficii(domate),în acea înzestrare(dotare) “cu normă întregă”din partea lui Dumnezeu.Laicii sunt lucrători în împărăție, dar nu au ungera, harul sau împuternicirea celor cinci oficii(slujbe) supranaturale.Să revenim la Efeseni 4:11”Isus a dat unora (bărbați și femei) daruri de slujire.”

În Corinteni 12:28 “Dumnezeu a rânduit în Biserică darurile de slujire”.

Cele cinci oficii (slujbe, domate) sunt o “chemare divină”.Numai Dumnezeu pune bărbați și femei în aceste slujbe. Cei pe care îi cheamă Dumnezeu, El îi și echipează. Avem nevoie de mai mult decât educație sau ambiție ca să avem succes în lucrare. Trebuie să fim echipați cu daruri supranaturale. Lucrarea trebuie să existe nu numai cu numele, ci prin putere! 1Corinteni 2:1-5,în

special versetul 4:”nu în înțelepciunea omenească, ci într-o dovadă dată de Duhul Sfânt și de putere”.

Isus este cel mai bun exemplu pentru noi. El a fost pus în toate cele cinci oficii (slujbe).

Evrei 3:1 Apostol; Trimisul-această slujbă poartă o mare autoritate.

Matei 13:57 Profet (prooroc)

Luca 19:10 Evanghelist ,proclamă (propovăduiește) vestea bună a salvării.

Matei 9:35 Învățător

Ioan 10:11-16 Pastor, Păstorul cel Bun.

SLUJBA (OFICIUL) DE APOSTOL

Trimis cu un mesaj; Însărcinat de Duhul Sfânt să aducă un mesaj specific sau o lucrare, în conformitate cu o anumită direcție scripturală (biblică), Trupului lui Cristos. Este așa o ungere de îndrăzneală și autoritate în această slujbă. Un Apostol are autoritatea să vorbească peste un oraș sau peste o națiune și peste forțele întinericului. Un Apostol este un propovăduitor sau învățător al Cuvântului. El are o chemare specifică să proclame (să aducă) în lumea fizică lucrurile care nu sunt. Apostolul nu are numai abilitatea de a predica, a-i aduce pe oameni la mântuire, ci și de a-i păstori, de a-i hrăni, de a-i învăța și de a-i ajuta pe oameni să-și fixeze rădăcinile în Cuvânt. Scopul principal al Apostolului este 1 Corinteni 2:4 “Cuvânt și putere”. Ei sunt mai mult decât plantatori de biserici. Apostolii sunt “trimiși înainte cu un mesaj”.

SLUJBA (OFICIUL) DE PROFET (PROOROC)

Este o concepție greșită cu privire la prooroc cum că el ar fi chemat numai să proorocească. Aceasta este doar o mică parte din slujba de profet (prooroc). Din nou cel dintâi scop al unui profet este să predice și să învețe Cuvântul. De obicei ambele. Chiar și profeții Vechiului Testament au fost în primul rând propovăduitori (predicatori). Ei încă mai predică, încă mai cheamă oamenii la pocăință, la a trăi o viață de sfințenie și puritate. Profeții vorbesc oamenilor lui Dumnezeu cuvinte din partea Lui, prin inspirație profetică.

Când citim Luca 4:18 “Duhul Domnului este peste Mine pentru că M-a uns”. Și primul scop este să predice (să vestească) Evanghelia. Fără Cuvântul lui Dumnezeu oamenii nu au o fundație solidă (nu prind rădăcini). De aceea sfinții trebuie să fie echipați cu Cuvântul. Oamenii trebuie să știe cum să-și trăiască viața de fiecare zi, să se maturizeze într-un stil de viață și părtășie cu Dumnezeu

“A predica”înseamnă a proclama, a declama, a vorbi sau a spune

“A învăța”înseamnă a instrui, a clarifica, a explica

Ca profet vei vedea darurile spirituale operând. Ca profet, Isus a făcut vindecări, minuni, a avut cuvinte de cunoaștere. Cu toate că avea o cunoaștere supranaturală, nici Isus nu profetea tuturor celor pe care îi întâlnea. Pavel a fost profet. Vă îndemn să studiați lucrarea profetică a lui Pavel. Chiar dacă era apostol și profet el se considera în primul rând un propovăduitor/predicator al Evangheliei. Ioan Botezătorul a fost profet.

Un profet împărtășește o învățătură inspirată datorită ungerii profetice. O persoană pusă în oficiul de învățător va învăța și instrui într-un mod clar și detaliat. Observăm din nou că este o ungere diferită care curge cu fiecare dintre slujbe. Un profet învață, predică, dar cu inspirație. Învățătorul va explica lucrurile din punct de vedere logic. Învăătura profetului vorbește omului lăuntric (spiritual). Și de multe ori se pare că mesajul dat prin inspirație divină nu se potrivește cu restul mesajului.

Este o părere greșită cu privire la slujba de profet. Aceea că ei au tot timpul un mesaj personal care să-I îndrume, să-I conducă pe oameni. Sunt oameni care fac acest lucru și se numesc ei înșiși profeti. Este foarte periculos.

Profeții (proorocii) vorbesc printr-o inspirație de moment. Este o inspirație divină, ei vorbesc sub ungera și puterea Duhului Sfânt. Profeția poate fi o vorbire inspirată într-o limbă cunoscută. Nu de fiecare dată se vor ruga în limbi și vor primi inspirația. Profeția poate curge în mesaj, în rugăciune, în orice aspect (formă). Nu toate predicile sunt profeții, dar profetul curge într-o predicare profetică. Profetul pregătește calea. Pocăința este o parte vitală.

SLUJBA (OFICIUL) DE PASTOR

Efeseni 4:11, 1 Corinteni 12:28

Cuvântul “episcop” din Biblie se referă la oficiul de Pastor. Să ne amintim că cele cinci oficii (domate, slujbe) au fost date pentru zidirea bisericii. În 1 Corinteni 12:28 cuvântul cărmuire se referă la Pastor. Este darul slujirii pastorale. Pavel nu schimbă subiectul aici. Pastorul este cel care cărmuiește/conduce biserica locală. Laicii nu au ungera să slujească în unul din cele cinci oficii. Deci pastorul conduce Trupul local. Pastorul are autoritatea și responsabilitatea de a conduce turma pentru că Dumnezeu l-a însărcinat cu supravegherea turmei. Nu vorbim despre a conduce printr-o înțelepciune omenească. Este o supraveghere spirituală divină care asigură hrănirea și creșterea turmei.

Faptele Apostolilor 20:28 Cuvântul “episcopi” și “păstor” vine din grecescul “poumen”. Același cuvânt este tradus priveghetor în Faptele Apostolilor 20:28 ca și episcop. Deci cuvintele: episcop, priveghetor, păstor, pastor și prezbiter, toate se referă la slujirea pastorală (oficiul de pastor).

Matei 9:35-36 Observați că Isus nu spune “niște oi fără apostol, fără evanghelist, fără profet sau fără învățător”. Nu, ei erau risipiți pentru că nu aveau păstor. Este foarte periculos pentru cineva să nu fie înrădăcinat într-o biserică locală. Cineva care nu aparține nici unei biserici arată de fapt că nu se supune nici unei autorități. Este înafara ordinii (rânduiei) divine.

SLUJBA (OFICIUL) DE ÎNVĂȚĂTOR

Am explicat-o într-o oarecare măsură când am vorbit despre profet. Un învățător expune și explică (deslușește) Cuvântul lui Dumnezeu: Gloria Copeland, Marilyn Hickey. O ungeră diferită este peste Joyce Meyers care învață/predică prin exemple. Învățătorul trebuie să aducă echilibrul. De obicei ei prezintă niște studii minunate. Cu alte cuvinte, ei aduc lumină asupra Cuvântului prin explicații detaliate.

SLUJBA (OFICIUL) DE EVANGHELIST

Jesse Duplantis este un bun exemplu; Billy Graham, de asemenea. Scopul lor principal este să aducă oameni la mântuire (suflete să fie salvate). Oamenii sunt mântuiți oriunde s-ar afla: în hotel, în ascensor (lift), pe străzi etc.

Ei predică, dar predica lor este direcționată înspre suflete. Ei avertizează sfătuiesc și zidesc Trupul lui Cristos. Fiind oameni foarte carismatici, foarte vii, ei sunt chemați să stimuleze (să înflăcăreze) Biserica. De regulă ei au darul vindecării și al minunilor.

Trebuie să păzești biserica, să știe cu cine are de-a face. Asigură-te că evanghelistul aparține de o biserică locală. Trebuie să te asiguri că el va binecuvânta Trupul. El poate provoca biserica să progreseze în Cuvânt și să facă ceva (concret).

Evangheliștii nu sunt chemați să vină și să spună bisericii locale ce să facă. Amintiți-vă ei sunt cei care câștigă sufletele. Ei predică mântuirea. Ei înflăcărează (motivează) biserica. Ei îmbărbătează Trupul. Pastorul ei o hrănește, o antrenează, o echipează. Evangheliștii motivează, avertizează și cheamă la mântuire suflete. Oamenilor le place când vin evangheliști. De obicei e foarte amuzant. Dar amintiți-vă, ei au nevoie de învățătură pentru echilibru, de profet pentru revelație și predicare profetică, de apostol pentru a transmite mesajul divin și pentru a așeza lucrurile în ordinea lui Dumnezeu.

DARURILE DUHULUI SFÂNT

1 Corinteni 12 9 Daruri de manifestare

Se pot împărți în trei categorii

I. Daruri de descoperire:

- A. Cuvânt de cunoaștere
- B. Cuvânt de înțelepciune
- C. Deosebirea duhurilor

II. Daruri de putere:

- A. Darul credinței
- B. Darul vindecărilor/tămăduirilor
- C. Darul de a face minuni

III. Daruri de vorbire:

- A. Profetia/proorocia
- B. Diferite (felurite) limbi
- C. Interpretarea (tălmăcirea) limbilor

Primul lucru pe care trebuie să-l știm despre cele nouă daruri ale Duhului Sfânt este că ele sunt supranaturale. Nu le poți dobândi în lumea fizică, ele sunt date după cum vrea Duhul Sfânt. Noi suntem vasele prin care aceste daruri pot curge.

Exemplu: Un pahar plin cu apă. Paharul ține apa, dar apa este cea care curge afară. Paharul nu-ți potolește setea – apa este cea care curge și-ți potolește setea. Dacă ai fi mort de sete n-ai face mofturi cu privire la paharul în care este apa. Ai fi foarte interesat de apă. Nu te lăsa prins de vas, lasă-te prins de Duhul lui Dumnezeu care curge prin acel vas. Darurile nu sunt ale tale, ele aparțin lui Dumnezeu. Noi suntem comisionarii. De multe ori oamenii se aventurează fără puterea lui Dumnezeu. Persoana respectivă devine astfel vulnerabilă față de alte duhuri. Avem nevoie să curgem cu Duhul lui Dumnezeu. Să ne predăm pe noi înșine, noi suntem templul Duhului Sfânt.

Principii călăuzitoare

Darurile Duhului Sfânt sunt date pentru:

1. Edificare
2. Avertizare (îndreptare)
3. Mângâiere

Nu ar trebui să accepți un cuvânt care spune: “vei muri mâine”. Nu umbla încoace și încolo căutând un cuvânt. Dumnezeu acționează în mod supranatural în folosul nostru și ne va ajuta să mergem mai departe când avem dificultăți.

*1 Timotei 1:18 Pavel I-a spus lui Timotei “după proorociile făcute mai dinainte peste tine, prin ele să te lupți lupta cea bună”. Cu alte cuvinte profetia a pregătit drumul (calea)! Prin darurile de vorbire Dumnezeu te mângâie, te ridică, te zidește ca să poți merge înainte,

*1 Corinteni 12:4 Sunt diferite daruri, dar este același Duh

Versetul 5 Sunt felurite slujbe (ajutor, oficiu, slujitor, lucrător, învățător)

Versetul 6 Sunt felurite lucrări, dar este același Dumnezeu, care lucrează totul în toți.

Dumnezeu nu lucrează întotdeauna în același mod. Dumnezeu este unic. Vei vedea cum Dumnezeu lucrează prin tine și cum folosește personalitatea ta. El te va folosi așa cum ești: va folosi temperamentul tău, personalitatea și caracterul tău. Dar El vrea să fii cel mai bun (tu) posibil. Fii tu însuși nu încerca să fii altcineva. Când Dumnezeu te folosește. Când Dumnezeu te va folosi vei fi diferit. Dumnezeu nu are nevoie de ecou. Există prea mulți oameni care încearcă să semene cu altcineva. Tu ești diferit dar este același Duh Sfânt. Dumnezeu ridică o ultimă generație de oameni-duhul lui Ilie.

?Maleahi 4? Ei vor fi purtători de cuvânt ai lui Dumnezeu. Vor fi diferiți (deosebiți), dar va fi același Duh. Isus a fost diferit. Știm că a scuipat și a făcut noroi și l-a pus pe ochii orbului- El era disponibil și supus față de Tatăl, nu față de ce așteptau oamenii de la El. Isus ar fi scos afară din cele mai multe din bisericile de azi (contemporane). Întreabă-te “este spre zidire, îndreptare (avertizare), mângâiere?”

*1 Corinteni 12:7 “fiecăruia I se dă arătarea Duhului spre folosul altora”

Cele nouă daruri sunt date pentru a ajuta.

Bisericile în care nu operează darurile Duhului Sfânt funcționează în pierdere. Isus a spus “Eu plec să vă trimit un ajutor, un mângâietor, un învățător”. Când analizezi darurile Duhului Sfânt, vei vedea cum se împletesc și curg împreună. Un cuvânt de proorocie poate fi îmbrăcat în cuvânt de cunoaștere și cuvânt de înțelepciune. Să ne amintim întotdeauna că darurile duhovnicești sunt împărțite după voia Duhului Sfânt, nu după voia noastră. Noi trebuie numai să fim disponibili să fim folosiți de Dumnezeu ca și vase ale Lui. Dumnezeu este limitat de proporția sau măsura în care te predai pe tine însuși Lui. Darurile nu curg numai prin dragoste, ci prin dragoste și ungeri.

Darurile Duhului Sfânt

*1 Corinteni 13:1 “dacă nu aș avea dragoste, aș fi o aramă sunătoare, un chimval zângănit”. Unii oamenii sunt ca un gong zgomotos (asurzitor). Oamenii iubitori doresc să-i vadă vindecați, binecuvântați și atinși de dragostea lui Dumnezeu. Cu cât iubești mai mult oamenii, cu atât mai mult vor opera darurile. Atunci ungera lui Dumnezeu va începe să miște (atingă) sufletele oamenilor

*1 Ioan 2:20 “voi ați primit ungera din partea celui sfânt și cunoașteți toate lucrurile”. Voi aveți ungera să lucrați (să duceți lucrarea la bun sfârșit). În duhul tău știi toate lucrurile, dar trebuie să petreci timp în rugăciune prin Duhul Sfânt, în părtășie personală cu Dumnezeu pentru ca aceste lucruri să-ți fie descoperite (dezvăluite, arătate). Trebuie să fii întotdeauna sensibil la Duhul lui Dumnezeu. Nu întocmi (plăsmui, provoca, stârni) darurile în capul tău (mintea ta). Ele nu vin din mintea ta omenească ci prin Duhul lui Dumnezeu.

*Iuda 20 Cu cât ești mai edificat, cu atât mai mult vei lucra ca să edifice pe alții. Cu cât ești tu mai mângâiat, cu atât vei mângâia mai mult pe alții. Dacă cineva este trist sau tulburat, el va purta aceste stări oriunde se duce. Dar dacă ești plin de Duhul lui Dumnezeu ungera va curge prin tine. Nu tu vei provoca o schimbare, dar va fi o schimbare. Umblarea prin Duhul lui Dumnezeu (în supranatural) trebuie să devină pentru tine un mod de viață. Cei care sunt conduși de Duhul Sfânt sunt copii ai lui Dumnezeu. -Romani 8:14. Acesta este Fiul Meu preaiubit în care îmi găsesc toată plăcerea.

Cum să folosești darurile

- 1.Nu spune nimic dacă Duhul Sfânt nu spune primul. (pentru darurile de vorbire)
- 2.Nu face nimic până când nu-ți descoperă/nu face El .(pentru darurile de manifestare a puterii)
- 3.Nu dezvălui nimic până când nu descoperă El. (pentru darurile de descoperire).

Darurile de descoperire

Cele trei daruri de descoperire sunt:

- 1.Cuvânt de cunoaștere (despre trecut sau la prezent)
- 2.Cuvânt de înțelepciune (cu privire la viitor)
- 3.Deosebirea duhurilor

O concepție greșită cu privire la darurile de descoperire este că oamenii cred că au o untuiție, o vagă idee și astfel ajung să cunoască anumite lucruri. Nu este așa. Când darurile de descoperire curg, curge cunoașterea. Nu este o cunoaștere omenească, este o cunoaștere supranaturală.Cum știi că ai primit un cuvânt de cunoaștere? Vei “cunoaște”,este o “cunoaștere”.

Cum vei ști că ai primit un cuvânt de înțelepciune?Vei cunoaște pentru că cuvântul de înțelepciune este o descoperire. Vine printr-o revelație a Duhului Sfânt. Duhul Dumnezeului Celui viu este omniscient. El știe totul. Iată ce se întâmplă: Dumnezeu îți dă o mică parte din cunoașterea Lui, prin darurile de descoperire. Aceste lucruri din mintea lui Dumnezeu sunt încredințate (destăinuite) inimilor și minților oamenilor și sunt cu privire la oameni, locuri, evenimente, lucruri în desfășurare acum, în trecut sau în viitor. Aceste daruri sunt date pentru lucrare (slujire).

Când se manifestă darurile de descoperire, Duhul Sfânt îți permite să vezi și să cunoști lucruri din tărâmul spiritual. Poți să prvești pe cineva și să cunoști lucruri (despre el) din lumea spirituală. Vei cunoaște lucruri fizice și spirituale despre el/ea fără a vorbi măcar cu acea persoană. Cunoști este ceva ce izvorăște din interiorul tău. Aceste lucruri mărturisesc că Dumnezeu este Dumnezeu. Dumnezeu descoperă pastorului lucruri care se petrec în biserică. Împărăția lui Dumnezeu este reală. Amintește-ți aceste daruri sunt pentru slujirea bisericii. Dumnezeu vrea ca oamenii lui să fie întregiți (vindecați, împliniți).

Trebuie să petreci timp cu Dumnezeu. Trebuie să existe o schimbare în sufletul și în duhul tău. Când avem părtășie cu El și ținem poruncile Lui, oamenii vor cunoaște vocea Lui și vor asculta (se vor supune) și Dumnezeu îți va încredința mai mult. Acolo unde lucrurile se fac prin Duhul nu vei reține informațiile ca să le folosești în bârfe. Dumnezeu nu-ți împărtășește pur și simplu trecutul cuiva. Dacă primești o asemenea cunoaștere este spre slujire (pentru lucrare).

Duhul lui Dumnezeu spune oamenilor să scape de datorii de mai mulți ani. Acum, după 9-11 ani oamenii înțeleg plinătatea care vine din împlinirea acestei învățături.Dumnezeu a spus că El ne va arăta lucrurile care urmează să se întâmple-pentru ca să nu fim luați prin surprindere. Când este (de la) Dumnezeu vei cunoaște. Este o mai mare cunoaștere decât cunoașterea minții omenești.

Este cu adevărat “așa vorbește Domnul”. Nu este cunoașterea noastră, ci vine de la Dumnezeu. Ne este descoperită într-un anumit timp, într-un anumit loc, pentru un anumit scop.

Cuvântul de cunoaștere

Darul supranatural al “cuvântului de cunoaștere” este o descoperire (revelație) din partea lui Dumnezeu care ne spune sau ne arată ce se întâmplă în prezent sau s-a întâmplat în trecut. Cuvântul de cunoaștere are de-a face cu lucrurile din mintea lui Dumnezeu, lucruri cu privire la trecut sau prezent. Dumnezeu îți va descoperi lucruri cu privire la unii oameni nu pentru ca să-I descurajeze, ci pentru ca să-I ridice, să-I încurajeze, și să-I întărească.

Dacă folosești lucrurile ce ți-au fost descoperite în orice alt scop decât să-I ajuți pe oameni, vei pierde ungera și te vei deschide pentru duhuri străine. Cuvântul de cunoaștere poate veni sub forma unui cuvânt, unei propoziții, sau a unei fraze. “Cineva este vindecat de cancer chiar în acest moment.” Trebuie să cunoști și să discerni între mintea ta și Duhul lui Dumnezeu. Cuvântul de cunoaștere se poate manifesta printr-o viziune, un vis, un mesaj, o profeție.

În Vechiul Testament: ? 1Samuel 9:3,5,6,15,16,19,20

1Samuel 15:10 “Dumnezeu i-a vorbit lui Samuel: Saul nu a ascultat”.

? Ilie: 1 Împărați 18:37-38 1 Împărați 9:12 1 Împărați 19:14,18

Elisei: 2 Împărați 5:21-24 2 Împărați 6:8-12

În Noul Testament: Înainte de botezul cu Duhul Sfânt : Ioan 4:7,9,10,15-19,25,26

După revărsarea Duhului Sfânt : Faptele Apostolilor 5:1-4 Anania și Safira.
Înțelepciunea omenească și înțelepciunea supranaturală a lui Dumnezeu sunt total diferite.

Cuvântul de înțelepciune

Darul cuvântului de înțelepciune este o revelație divină care ne spune sau ne arată ce se va întâmpla în viitor. Are a face cu lucrurile care vor veni. Te ajută să fii cu un pas înaintea vrăjmașului (dușmanului). Tu n-ai ajuns încă acolo (în viitor), dar Dumnezeu folosește un cuvânt de înțelepciune împletit (amestecat) cu profeție și îți dă un indiciu (o străfulgerare) despre viitor.

De multe ori acest ajutor ne va feri departe de dezasarte și de a lua decizii greșite. Dacă ai acest dar nu înseamnă că peste noapte vei păși într-o mare revelație (înțelepciune). Dar îl vei integra în viața ta și va deveni un mod de viață. Dacă ai acest dar așteaptă ungera să se manifeste, nu păși de unul singur. Dumnezeu îți va arăta și îți va spune lucruri pe măsură ce umbli cu El. El îți va arăta mai mult pe măsură ce tu îi demonstrezi că poate avea încredere în tine. Darul va crește pe măsură ce crește credința ta.

Darurile de descoperire nu vor lucra în viața ta dacă tu îți hrănești mintea cu gunoi. Dacă vrei să auzi vocea lui Dumnezeu stai în tăcere și începe să asculți. Va trebui să reduci la tăcere vocea oamenilor. De aceea înainte de serviciile divine nălăsăm oamenii să ne umple urechile cu diferite probleme și situații. Noi avem urechea în legătură directă cu Dumnezeu.

Dacă tu cauți înțelepciunea lui Dumnezeu, aceasta va veni prin cuvântul predicat, prin cuvânt profetic etc. Cuvântul de cunoaștere și cuvântul de înțelepciune pot opera împreună. Ioan pe insula Patmos opera în aceste două daruri sub forma unei viziuni. Descoperirea stării bisericii era cuvânt de cunoaștere. Apoi Dumnezeu I-a dat cuvânt de înțelepciune și Ioan a spus fiecărei biserici ce să facă în viitor în conformitate cu planul și scopul lui Dumnezeu.

*Faptele Apostolilor 9:10-16 Anania:cuvânt de cunoaștere și cuvânt de înțelepciune Cuvântul de înțelepciune I-a descoperit lui Anania planul (scopul) lui Dumnezeu (Faptele Apostolilor 9:12)

* Faptele Apostolilor 9:11-12 Cuvântul de cunoaștere descoperă faptele (lui Saul), unde să meargă (Anania), chiar și numele străzii și numele persoanei cu care trebuia să vorbească. I-a fost descoperit și faptul că Saul avusese o vedenie.

*Faptele apostolilor 9:15 A doua revelație-cuvânt de înțelepciune

*Faptele Apostolilor 9:16 “să sufere” nu înseamnă că Pavel va fi bolnav, ci el va fi persecutat și va trece prin situații grele. (vezi 1 Corinteni 11:23-33).

*Faptele Apostolilor 8:26-29 Filip primește un cuvânt de înțelepciune printr-un înger.

În Vechiul Testament: *Genesa 6:13-18 Noe

Deosebirea duhurilor

Cele trei daruri de descoperire operează într-o mai mare măsură atunci când sunt date unei persoane care este în unul dintre cele cinci oficii (slujbe, domate). Nu oricine are darul cuvântului de cunoaștere, cuvântului de înțelepciune, deosebirii duhurilor. (Darurile de descoperire nu sunt date oricui.). Un profet le are într-o anumită măsură. Sunt mulți oameni care se cheamă profeți, dar nu sunt. Darul deosebirii duhurilor descoperă ce fel de spirit operează în spatele unei manifestări supranaturale.

Darul deosebirii duhurilor operează în domeniul demonilor, a îngerilor și a duhurilor omenești. Când operezi în acest dar vei fi în stare să deosebești (discerni) când se manifestă îngerii, când se manifestă demonii. Poți “vedea”, (nu simți) direct în (drept în) inima oamenilor. Și ve ști într-o secundă ce îi motivează. Vei smți (avea) o reținere (o oprire) în duhul tău. Aceasta nu este o percepție “naturală”. Unii dintre voi veți gândi ”O, eu am aceasta”-nu este “a simți”, ci “a vedea”. Vezi în tărâmul spiritual.

Darul deosebirii duhurilor operează ca o avertizare împotriva învățăturilor false, a profețiilor mincinoși și a profețiilor mincinoase. Este sistemul de alarmă al lui Dumnezeu dat bisericii. Este un plan de siguranță (de rezervă) pentru a păstra Trupul intact. Acest dar aduce (produce) un sentiment de siguranță în biserică față de proorocii mincinoși și învățăturile false. Vei cunoaște în mod supranatural când o persoană te minte. Acest lucru este absolut vital în zilele din urmă când oamenii aleargă la orice întâlnire. Mulți oameni urmează mulțimile.

Sunt limbi false, profeți mincinoși, duhuri mincinoase, și acestea sunt date pe față.

* În Faptele Apostolilor 5: Anania și Safira. Petru a întrebat: “De ce minți pe Duhul Sfânt?” Aceasta a fost mai adânc decât cuvântul de cunoaștere. Pertu “a văzut” în inima lor.

*În Faptele Apostolilor 8:9-23 Simon vrăjitorul

Toate darurile de descoperire revelează (descoperă) ceva. De multe ori ele se intersectează, dar rezultatul este același: primești o percepție supranaturală prin Duhul lui Dumnezeu cu privire la diferite situații din viețile oamenilor. Rugăciunile setransformă în profeții, profeție fără limbi.

Darul deosebirii duhurilor NU ESTE DAT pentru a dezvălui greșeli omenești. (Cred că X sau Y are o problemă cu băutura -Aceasta nu este deosebirea duhurilor).

Pentru ca darurile de descoperire să opereze în viața ta, trebuie să rămâi singur cu Dumnezeu. Trebuie să fii un vas prin care puterea lui Dumnezeu poate să curgă. Trebuie să scoți “lumea” din tine și să devii foarte sensibil la ungeri. Înveți căile lui Dumnezeu. Înveți să testezi duhurile. Înveți să deosebești când vorbește Dumnezeu și când nu vorbește El, ajungând în stare să cunoști diferența între omul tău duhovnicesc și tărâmul sufletesc. Să cunoști diferența între mintea ta și duhul tău.

Amintește-ți: deosebirea duhurilor este o pătrundere în lumea spirituală, acolo unde se află duhuri dumnezeiești și duhuri satanice.

Deosebirea duhurilor are a face cu trei categorii;

#Divinul

#Satanicul

#Omenescul

Mulți oameni operează în tărâmul sufletesc. Este vorba despre ceva ce ei își doresc și vor să spună că Dumnezeu a spus-o. Acesta este un lucru FOARTE PERICULOS !

Exemplu (Iată ce înseamnă deosebirea duhurilor:)

Mergi printr-o cameră cufundată în întuneric. Știi că acolo există o masă, dar nu o poți vedea. Așa este și cu deosebirea duhurilor. Este ca și cum s-ar aprinde lumina să poți vedea masa. Este un dar neprețuit pentru profet. Vei vedea ?duhurile operând pentru eliberare-cuvântul de cunoaștere va numi (spune, vorbi), deosebirea duhurilor “va arăta”. Acesta este Duhul lui Dumnezeu care descoperă ceea ce s-a întâmplat deja sau ceea ce se întâmplă în prezent (citește 1Corinteni 12).

Versete pentru deosebirea duhurilor

*1 Corinteni 12:10 referință biblică

*1 Corinteni 12:4 lucrurile lui Dumnezeu sunt descoperite din punct de vedere spiritual

*Evrei 4:12 Cuvântul este cel care deosebește gândurile și simțirile inimii. (Aceasta nu este deosebirea duhurilor)

“Cel care deosebește, discerne”(grecește) –cel care decide, cel care judecă,

S-ar putea ca tu să simți că acolo este un duh străin(rău), dar darul deosebirii duhurilor ți-l va arăta.

*Evrei 5:14 deosebește binele și răul: judecă, separă, desparte

Toate darurile se vor intensifica (vor crește) pe măsură ce le folosești. Dacă o persoană nu slujește, darurile nu vor avea nici o vloare. Aceste daruri sunt folosite în slujire pentru a aduce eliberare, nu pentru a cunoaște unele lucruri despre oameni. Deosebirea duhurilor este a vedea dincolo de sfera (domeniul) pentru care suntem noi creați, ca ființe omenești. Numai prin revelația Duhului Sfânt putem percepe ființele care trăiesc în lumea spirituală. Deosebirea duhurilor înseamnă a vedea ?asemenea cu ?asemănarea cu Dumnezeu.

Exemplu

*Exod 33:20-23 Este vorba despre a vedea în tărâmul spiritual, nu este un vis.

*Isia 6:1 Isaia avăzut tronul lui Dumnezeu. David l-a văzut pe Isus stând la dreapta Tatălui.

Nimeni nu l-a văzut pe Isus de când s-a înălțat dar noi Îl putem vedea în tărâmul spiritual.

*Apocalipsa 4:5 Ioan l-a văzut pe Duhul Sfânt sub forma a șapte spirite stând în fața tronului lui Dumnezeu. Ioan a văzut cele șapte caracteristici (aspecte, apariții, forme) ale Duhului Sfânt. (Citește și Isaia 11:1-3)

Pot fi revelații, heruvimi, serafimi, Arhangheli sau duhul unui înger (Elisei).

Fii atent și rămâi într-o strânsă legătură cu Dumnezeu pentru că și satan vine ca un înger de lumină.

Darurile de vorbire

1.PROFEȚIA (PROOROCIA)

2.FELURITE LIMBI

3.INTERPRETAREA (TĂLMĂCIREA) LIMBILOR

Fiecare sunt supranaturale. Sau ai ungera aceasta, sau nu o ai. Va arde înăuntrul tău. Când îți vei deschide gura să vorbești va fi o ungera peste tine. Va curge ca un râu.

Profeția

Darul pofetiei este o vorbire omenească într-o limbă cunoscută. Este o limbă cunoscută ție.

Profetia este o vorbire inspirată de Dumnezeu.

Cuvântul “profeție” înseamnă: a curge înainte, a cădea (cu viteză) înainte, a țâșni înainte.

Profeția va sfătui, va edifica, va mângâia. Profeția este condiționată. Dacă Dumnezeu are un plan pentru viața ta și cineva proorocește planul și scopul Lui, dar tu fugi de el, lucrurile care ți-au fost profetite nu se vor întâmpla. Problema nu este la Dumnezeu sau la profetie, este la persoana care a respins planul lui Dumnezeu.

*Isaia 1:19 “Dacă veți voi și veți asculta, veți mânca cele mai bune roade ale țării”. Se poate ca cineva să abuzeze de proorocie, la fel ca și de celelalte daruri ale Duhului Sfânt. Acest dar începe, de regulă, într-un mod simplu, modest, dar pe măsură ce înveți să îl cultivi va crește. Nu uita: când te supui Duhului lui Dumnezeu, El își poate binecuvânta poporul.

*1Corinteni 13:9 “Căci cunoaștem în parte și proorocim în parte”.

*Romani 12:6 Vei prooroci numai în măsura credinței tale. De aceea unii oameni sunt folosiți mai mult decât alții. Acesta este darul profetiei – nu trebuie confundat cu oficiul (slujba) de Profet sau cu ungera care îl însoțește. Nu este nici o descoperire (revelație) în darul (simplu al) profetiei. Este pentru zidire, sfătuire și mângâiere. În oficiul (slujba) de Profet este revelație și anticipare (predicție, previziune). Un profet va avea mai multe daruri duhovnicești. Ei au daruri de revelație.

Acest simplu dar al profeției nu este predicție (previziune). Toate cele nouă daruri (duhovnicești) vor avea o ungere mai puternică dacă sunt peste cineva care slujește în unul din cele cinci oficii (domate). ??persoana provoacă darul profeției?? Ascultă proorocia cu duhul tău nu cu mintea ta.

Felurite (diferite) limbi

Darul vorbirii în limbi este o rostire supranaturală într-o limbă necunoscută. Darul vorbirii în felurite limbi nu e totuna cu rugăciunea în limbi. Dacă ai Botezul cu Duhul Sfânt cu evidența vorbirii în limbi nu înseamnă că ai darul vorbirii în alte limbi. Darul vorbirii în felurite limbi nu se manifestă când (cum) tu vrei, ci când (cum) Duhul Sfânt vrea. Poți vorbi în limbi de câte ori dorești, în limba care vine din Botezul cu Duhul Sfânt. Darul vorbirii în felurite limbi este diferit.

*1Corinteni 14:2 De aceea Dumnezeu ne-a dat o limbă a noastră personală.

Este o diferență notabilă în ungere între un mesaj în limbi autentic și ceea ce vorbește cineva în timpul rugăciunii lui în limbi. Nu toate limbile sunt interpretate (tălmăcite) în biserică.

Oamenii se închină lui Dumnezeu rugându-se prin Duhul Sfânt. Numai darul vorbirii în diferite limbi primește (necesită) interpretare.

Trebuie să învățăm lucrurile Duhului Sfânt – să cunoaștem cum să curgem împreună cu Duhul Sfânt. Mesajele în diferite limbi vor fi puternice și supranaturale. Persoana care primește un mesaj în limbi trebuie să fie oricând pregătită să le interpreteze. Acest limbaj de la Dumnezeu va curge cu binecuvântări. Darul vorbirii în felurite limbi este dat pentru necredincioși. Dumnezeu le va vorbi. Ai nevoie să te rogi tot mai mult în limbi pentru ca omul tău duhovnicesc să fie înțelept, cu atenția încordată. Aceasta te va face mult mai sensibil la darurile de vorbire.

Interpretarea limbilor

Interpretarea limbilor este o dezvăluire a înțelesului vorbirii în alte limbi, pe care o face Duhul Sfânt. Interpretarea – nu traducerea. Cineva poate avea un mesaj în limbi care durează 6 minute – interpretarea 30 secunde, sau invers.

*1Corinteni 14:3 Cere întotdeauna interpretarea, chiar dacă nu ai dat-o tu (vorbirea în altă limbă). Te va ajuta să te antrenezi. Darul feluritelor limbi împreună cu interpretarea ?egalează darul profeției. Darul vorbirii în felurite limbi are întotdeauna nevoie de darul interpretării limbilor.

Cuvântul lui Dumnezeu spune să dorești darurile nu pentru slava ta, ci pentru slava lui Dumnezeu. Așteaptă-L întotdeauna pe Duhul Sfânt – niciodată nu porni de unul singur. De multe ori vei vedea cupluri operând împreună. Unul va vorbi în limbi – celălalt va interpreta.

*1Corinteni 14:32 Nu stingeți Duhul (lui Dumnezeu). Vei cunoaște când ungerea este acolo. Dacă tu nu te supui (predai), Dumnezeu va găsi pe cineva care o va face. Duhul lui Dumnezeu continuă să caute pe cineva care se supune.

Darurile de putere

Darurile de manifestare a puterii sunt darurile prin care se face ceva

1. Darul credinței
2. Darul înfăptuirii minunilor
3. Darul vindecărilor

Amintește-ți Dumnezeu este cel care dă darurile (1Corinteni 12:11) după cum voiește.

Darul credinței

Darul credinței este o manifestare supranaturală divină a credinței lui Dumnezeu împărtășită ție într-un anumit timp, într-un anumit loc, pentru un anumit scop. Darul supranatural al credinței nu are nimic a face cu “credința simplă”

*Romani 12:3 Dumnezeu a împărțit fiecăruia o măsură de credință. Credința a venit în urma auzirii Cuvântului lui Dumnezeu. Această credință crește prin auzirea și împlinirea Cuvântului lui Dumnezeu. Iacov : Aceasta este trăirea prin credință (credința de zi cu zi, de fiecare zi).

Dar acest dar al credinței – credința supranaturală – îl poți simți încolțind în lăuntru tău. Nu va fi absolut nici o îndoială sau necredință. Nu este nimic care să împiedice darul credinței când încolțește și crește. Este de fapt credința lui Dumnezeu cea care crește în tine ca să te ajute să duci la bun sfârșit lucrarea. Acest fel de credință nu este permanentă. Este dată după cum voiește Duhul Sfânt.

Este minunat, glorios când darurile Duhului Sfânt încep să curgă. Este extraordinar când vine Dumnezeu cu credința Lui și operează prin Duhul Sfânt. Dar rețineți: asemenea manifestări speciale nu sunt pentru fiecare zi. Credința noastră este cea care se dezvoltă pentru o trăire zilnică (prin credință). Dumnezeu vine cu darul credinței ca să-și vindece poporul care are nevoie de El și să-și desfășoare puterea într-un mod măreț. Când apare în scenă darul credinței, atunci se întâmplă lucruri supranaturale. Dumnezeu dă credința –pe măsură ce o mărturisești se va împlini.

Exemplu

??Mamă (în octombrie) Naomi în Africa cu degetul rupt.

Poți simți când se înalță darul credinței. Este vital ca oamenii să răspundă când darurile Duhului Sfânt sunt prezente ca să vindece, să elibereze, să împărtășească. Este în timpul lui Dumnezeu, nu al nostru. Mulți oameni nu au folosit acest dar din cauză că ei au dat voie firii lor sau emoțiilor lor să-I rețină de la a răspunde imediat.

Când operează acest dar știi că nu acționezi tu. Aceasta fi sperie pe oameni uneori.

??Exemplu: Benny Hinn

Când ești îmbrăcat (acoperit) și uns cu darul supranatural al credinței este o îndrăzneală prin Duhul Sfânt peste tine, și aceasta face ca diavoli să tremure (să se înfioare). Oamenii vor simți puterea lui Dumnezeu. Acest dar al credinței este ceva ce ori îl ai, ori nu-l ai. Este darul lui Dumnezeu, abilitatea (priceperea) lui Dumnezeu de a face lucruri miraculoase.

*Faptele Apostolilor 3:1-6 Este o demonstrare a credinței lui Dumnezeu, puterea lui Dumnezeu peste Petru. Petru a vorbit și cuvântul s-a împlinit. Darul credinței lucrează de asemenea și în domeniul financiar. Dumnezeu este Cel care determină pe cineva să se ridice și să vorbească în credință peste finanțele tale. Din nou, va veni și se va ridica.??Ilie în 1Împărați 17 a primit o minune prin darul credinței când a fost hrănit de corbi. Această învățătură despre darul supranatural al credinței este ca și cum ai găsi un pârau într-un timp de secetă și știi că toate nevoile tale vor fi împlinite.

Smith Wigglesworth a fost un apostol al credinței. El nu a citit niciodată altceva decât Biblia. Wigglesworth nu era un om învățat sau inteligent din punct de vedere omenesc. El era un instalator. Soția lui era în lucrare înainte de el și ea l-a învățat să citească Biblia. Lucrarea (slujirea) lui Wigglesworth a început când el avea 56 ani și a durat până la vârsta de 88 ani. 30 de ani de slujire supranaturală. 20 de oameni înviați din morți. A fost un om necultivatși?????????

Darul vindecărilor (miraculoase)

Darul credinței și facerea minunilor lucrează împreună, darul credinței trebuie să se înalțe pentru “a primi” miracolul. Ele curg împreună. Sunt ca niște niște frați gemeni. Ai nevoie de darul credinței, darul vindecării și darul minunilor pentru a ridica pe cineva din morți. Pentru învierea morților trebuie să ai un cuvânt de la Dumnezeu. Nu poți pur și simplu să încerci să o faci. Vei cunoaște când toată această putere va veni peste tine. EX. Pastor Gene cu doamna aflată în moarte cerebrală.

Este timpul ca minunile să curgă ca în vremea lui Isus și în cartea Faptele Apostolilor. Aceasta îi va face pe necredincioși să creadă.

Pastori! Trebuie să studiați Cuvântul lui Dumnezeu și să fiți pregătiți pentru lucrări supranaturale. Să nu vă fie frică de ele! Doriți-le! Trupul lui Cristos are nevoie să umble în tărâmul supranaturalului – tărâmul Duhului Sfânt. Paravanul ridicat de tradiție și religiozitate trebuie să fie

înlăturat. Trebuie să fim conduși de Duhul Sfânt. Trebuie să te maturizezi – să fii sensibil în Duhul, ca să fii condus de Duhul – când vom face lucrurile în felul (stilul) lui Dumnezeu, vom avea rezultatele Lui.

Darul credinței este folosit în domeniul protecției. Inamicul a pus capcane pentru oameni. Darul credinței se va ridica și va vorbi peste aceste situații. Nu te teme ești acoperit cu sângele lui Isus. Puterea darurilor spirituale nu va opera în crștinii carnali. Darul credinței este dat pentru a scoate afară demoni. Vei privi drept la persoana posedată de demon și vei porunci demonului să iasă.

Darul credinței vine prin punerea mâinilor. Punerea mâinilor este comunicare; ungere împărtășită prin punerea mâinilor. Această credință nu rămâne permanent în posesia credinciosului – din nou “după cum vrea Duhul Sfânt”. Cuvântul spune: ”înlăcărează darul pe care l-ai primit prin punerea mâinilor” 2Timotei 1:6.

Vei deprinde folosirea darurilor pregătindu-te în (prin) Duhul Sfânt. Aceasta va promova voia Lui, nu voia noastră. Noi suntem umpluți în mod supranatural cu Duhul lui Dumnezeu. Avem Dumnezeirea în noi. Ar trebui să facem ceea ce a făcut Isus. Darul credinței este atât de coplesitor! – vei ști dacă îl ai.

Darul înfăptuirii minunilor

Înfăptuirea minunilor este un dar supranatural primit de la Dumnezeu, ca să faci o minune. Este o intervenție a lui Dumnezeu în legile naturii.

EX. Soarele și luna s-au oprit, hrănirea celor 5000, umblarea pe ape.

Sateții, calculatoarele, tehnologia nu sunt minuni. Nu a fost cineva care să fi spus “Să fie sateții” și ei să fi luat ființă. Deschiderea ochilor orbilor, surzi vindecați, organe care au crescut la loc, boli vindecate – acestea sunt minuni.

Scopul minunilor este ca puterea și măreția lui Dumnezeu să fie manifestate (.....??). Dumnezeu vrea atât de mult ca puterea lui să fie turnată peste întreg pământul. El caută oameni cărora să le încredințeze puterea Sa, care să fie grabnici la ascultarea și împlinirea cuvintelor Lui. Pentru ca toată gloria să I-o dăm Lui. Știm că nu putem face nimic prin nio înșine – toată lucrarea o face El – noi suntem numai vase. Cu cât umblăm mai aproape de Dumnezeu, cu atât Duhul Sfânt va lucra cu mai mare putere în noi. Dacă vrei să ai darul de a înfăptui minuni trebuie să iei o decizie: niciodată să nu te cerți (contrazici) cu Dumnezeu.

Darul vindecărilor

Darul vindecărilor este o intervenție supranaturală a puterii vindecătoare a lui Dumnezeu asupra bolii, fără mijloace naturale. Trebuie să reținem: este puterea lui Dumnezeu, nu a noastră. Tot ce facem noi este că suntem disponibili. Este o diferență între vindecare și minuni. Vindecarea este a îndepărta boala din unele părți ale corpului pe când minunile sunt creatoare.

O minune va cauza formarea unui glob ocular, creșterea unui picior, deschiderea urechilor unui surd, îndepărtarea unei tumori, crearea de organe care au fost distruse. Minunile sunt instantanee. Vindecarea poate fi instantanee sau graduală (un proces). Uneori se poate produce în “mers”, ca în cazul vindecării celor zece leproși (Luca 17:14). Ai nevoie să știi dacă trebuie să te rogi pentru o minune sau pentru vindecare.

Uneori va veni o ungere de vindecare în timpul unui serviciu divin sau, de a face minuni. Pentru a umbla în aceste daruri trebuie “să pășești în apă” și să începi să te rogi pentru oameni. Nu umbla prin simțurile tale (prin ce vezi), ci prin puterea lui Dumnezeu de a lucra prin tine. Dacă intervine mândria, Dumnezeu nu te poate folosi.

Darurile de putere sunt restaurate în biserică. O restaurare a facerii de minuni, vindecării și credinței cum nu a mai fost niciodată până acum. Oamenii vor fi vindecați, minuni creatoare vor avea loc în timp ce oamenii vor sta pe scaune în biserică. Biserica (Trupul lui Cristos) a fost

bolnavă și slabă. Trebuie să fim ca și biserica din Faptele Apostolilor. Puterea lui Dumnezeu să lucreze în și prin oamenii Săi. Este timpul să ne îndeletnicim cu (să ne ocupăm de) treburile Tatălui.

Puterea lui Dumnezeu va atrage necredincioșii. Dumnezeu vrea să se descopere. Apoi prin lucrarea celor cinci oficii (domate), biserica va învăța și va echipa (antrena). Trebuie să te aștepti ca puterea lui Dumnezeu să se manifeste la întâlnirile voastre (programe, servicii). E nevoie de o îndrăzneală ca în Faptele Apostolilor 2. Pentru aceasta ne-a fost dat Duhul Sfânt. Trebuie să trăim o viață sfântă, închinată lui Dumnezeu.

Darurile motivaționale sau lucrarea de ajutorare

Profeția (proorocia)

Darul profeției este abilitatea specială pe care Dumnezeu o dă anumitor membri ai Trupului lui Cristos de a primi și comunica un mesaj urgent de la Dumnezeu către poporul său, printr-o vorbire (rostire) divină, unsă.

Profetul

Cuvântul grecesc „*propheteria*” înseamnă a vorbi (înainte) gândurile și sfaturile lui Dumnezeu.

Unii cred că profeții Vechiului Testament și profeții Noului Testament nu sunt la fel, dar un studiu atent va arăta că există o asemănare puternică. Profeții Vechiului Testament sunt priviți numai ca și *prezicători*. În realitate, ei au petrecut mai mult timp ca și prezicători, prooroci avertizând Israelul și pe alții să se pocăiască de ticăloșia lor și să se întoarcă la Dumnezeu. Acesta este subiectul profetului Noului Testament. El este un prezicator care vorbește gândurile lui Dumnezeu. Înainte ca Biblia să fie completă, profeții primeau revelația direct de la Dumnezeu. Acum că Biblia este completă, ei primesc adevărurile și principiile direct de la Dumnezeu citind și studiind Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi ei aplică standardul lui Dumnezeu la cultura și stilul de viață al celor din jurul lor.

Darul profeției este în esență darul de a predica. Dar să observăm că darul pare să poarte cu el nevoia unui mod special de a predica. Profetul este “foc din cer”, un predicator “pisălog”, “cicălitor” care descoperă păcatul și când oamenii care au păcate în viața lor răspund cu pocăință, atunci predicarea lui rezultă în edificare, îmbărbătare și mângâiere (vezi 1 Corinteni 14:3).

Profetul este de obicei identificat astfel: are capacitatea și dorința dată de Duhul Sfânt de a-L sluji pe Dumnezeu proclamând adevărul lui Dumnezeu. Sunt cei care predică cu putere, “foc din cer”, “cicălitori” (insistenți), care descoperă păcatul, “îl arată cu degetul.

I. CARACTERISTICI:

- A. Nu sunt foarte răbdători, mai ales cu oamenii și cu problemele lor.
- B. Sunt împrăștiați (slab organizați), și au nevoie de alții pentru a-I ajuta să se țină de program (agendă, orar).
- C. Au o vedere spirituală foarte clară.
- D. Sunt mult mai plăcuți când nu vorbesc sau predică.
- E. Au o imagine de sine puternică și sunt individualiști
- F. Au un puternic sentiment al datoriei și din această cauză nu le pasă ce cred alții despre ce fac ei.
- G. Sunt foarte încăpățânați (țin foarte mult la părerea lor)
- H. Sunt predispuși să fie deprimăți și serioși decât optimiști față de viață.
- I. Adesea doresc să fie singuri.
- J. De obicei nu sunt inhibați, ci se exprimă cu ușurință.
- K. Sunt mai interesați de propriile lor țeluri (scopuri, ținte) și dorințe.
- L. Este foarte probabil să fie autoritari, în ce privește Scriptura.
- M. Vor fi dominanți, nu supuși.

II. PUNCTE FORTE

- A. Simt această datorie: de a dezvălui păcatul din viața altora.
- B. Trebuie să predice. N-ar fi mulțumiți dacă ar scrie numai.
- C. Transmit un sentiment al urgenței și fac presiuni pentru decizii rapide
- D. Doresc să vadă o lume fără păcat. Vor să vadă trezire.
- E. Vor să îți trezească conștiința.
- F. Predică pentru a condamna (păcatul)(sau: Predică din convingere)
- G. Le place să vorbească în public și o fac cu îndrăzneală.
- H. Sunt de obicei oameni care disciplinează. Vor ca lucrurile să fie făcute bine, corect.
- I. Sunt în stare să ia decizii rapide; rareori sunt indeciși (nehotărâți).
- J. Sunt capabili să obțină și să întrețină atenția audienței.

III. PUNCTE SLABE

- A. Vor să-i transforme pe toți oamenii blânzi (moi) din biserică în oameni puternici.
- B. Este mai probabil să fie ostili decât toleranți, în special în ce privește păcatul.
- C. Este foarte probabil să provoace probleme. (Să aprindă un scandal)
- D. Cred că toată lumea are nevoie de părerea lor.
- E. Au tendința de a se concentra pe partea negativă a lucrurilor.
- F. Nu se relaționează bine cu o singură persoană. (Nu comunică foarte bine de la om la om)Nu se deranjează să fie agreabili. (Nu-și fac griji să fie agreabili)
- G. Sunt prea critici. (Exagerează cu critica)
- H. Încearcă mai degrabă să convingă ei decât să-L lase pe Duhul Sfânt să convingă.
- I. Îi judecă pe alții destul de pripit(ușor, repede).
- J. Trag concluzii și iau decizii înainte să cunoască toate faptele. Nu analizează detaliile.
- K. Nu-și propun scopuri și nu-și fac planuri decât pe termen lung.
- L. Tind să fie egoiști.
- M. Folosesc sarcasmul și ironia pentru a-și atinge scopul. Nu au tact.
- N. Sunt poruncitori și nerăbdători. Au o toleranță mică față de greșeli. Vor ca lucrurile să fie făcute cum spun ei și acum.
- O. Sunt reținuți în a-și face prieteni. Sunt suspicioși din fire (prin natura lor).

IV. CUM ATACĂ SATAN ACEST DAR

- A. Cauzează lipsă de compasiune.
- B. Cauzează mândrie și autojustificare.
- C. Cauzează mânie și amărăciune.
- D. Cauzează neiertare.
- E. Cauzează descurajare din cauza lipsei de pocăință a altora.
- F. Îi face să cadă uneori chiar în păcatul împotriva căruia predică.
- G. Îi face să nu spună niciodată "Îmi pare rău".
- H. Îi face să aibă o atitudine pesimistă.

V. UNDE SĂ FOLOSEȘTI ACEST DAR

În domenii care nu necesită relații personale apropiate.

TRĂSĂTURI ALE DARULUI PROFEȚIEI ILUSTRATE DIN VIAȚA LUI PETRU

TRĂSĂTURI	ILUSTRĂȚII
1. Nevoia de a-și exprima gândurile și ideile verbal, în special în ce privește binele și Răul	Petru a vorbit mai des decât orice alt ucenic din evanghelii și a devenit purtătorul de cuvânt al Bisericii.(Faptele Apostolilor 2:4 , 3:12)
2.Tendința de a judeca pripit ceea ce vede și	Petru a fost primul care a vorbit de mai multe

aude și de a își exprima imediat părerea.	ori decât oricare dintre ucenici. (Matei 14:28 , 15:15 , 16:16 , 17:4 , 19:27 , 26:33 , Ioan 6:68 ,13:6)
3.O abilitate uimitoare de a simți când ceva sau cineva nu este ceea ce pare a fi și de a reacționa dur la fățarnicie	Petru a condamnat înșelătoria lui Anania și Safira și această condamnare a rezultat în moartea lor.(Faptele Apostolilor 5:3-10)
4.O dorință de a-i respinge pe cei care offensează (rănesc) în așa fel încât să se facă dreptate și ceilalți să fie avertizați.	. Petru nu era dispus să ierte pe cei ce îi greșesc și a întrebat de câte ori să-i ierte (Matei 18:21)
5.O sinceritate în ce privește eșecurile personale și onestitate atât cu el însuși cât și cu alții.	Petru a căzut la picioarele lui Isus și a spus: “pleacă de la mine căci sunt un om păcătos, Doamne”. (Luca 5:8)
6.O tendință de a acționa impulsiv și de a se implica total în ceea ce face.	Petru a fost nerăbdător să meargă pe apă. (Matei 14:28) I-a interzis lui Isus să-i spele picioarele, apoi a dorit ca să-i spele și mâinile și capul. (Ioan 13:6-10)
7.Tendința de a fi dureros de direct în a-și corecta prietenii	Petru L-a mustrat pe Isus cu privire la un anumit curs al evenimentelor care credea Petru că nu este potrivit pentru Isus (Marcu 8:31-33)
8. O dorință de a da dovezi de loialitate și implicare totală	Petru L-a asigurat pe Isus că nu se va lepăda de El niciodată și L-a apărat pe Isus tăind ureche servitorului marelui preot (Matei 26:33 , Ioan 18:10)
9. O disponibilitate de a suferi pentru că a făcut ceea ce era drept	Petru s-a bucurat să fie considerat (socotit) vrednic de a suferi rușinea pentru Isus atunci când a fost bătut pentru că a ascultat de Dumnezeu și nu de oameni (Faptele Apostolilor 5:29-42)
10. O abilitate de a fi convingător în a defini binele și răul	Petru subliniază: ”voi L-ați luat (pe Isus), L-ați crucificat(răstignit), și L-ați înjunghiat prin mâna celor fărădelege” (Faptele Apostolilor 2:23) .În timpul acesta Dumnezeu a convins mii de oameni.

CUM SE POATE CA PROFETII SĂ-ȘI FOLOSEASCĂ DARUL ÎNTR-UN MOD GREȘIT

1. Corectând oameni care nu sunt sub autoritatea lor Profetii simt adesea că sunt responsabili față de toți oamenii. Este foarte greu pentru ei să nu vorbească (să fie reținuți) atunci când văd lucruri greșite.
2. Să tragă concluzii cu privire la cuvinte, acțiuni sau motive.
Profetii tind să tragă concluzii asupra unor fapte pe care le cunosc numai parțial. Bazându-se pe ceea ce știu și pe un sentiment al binelui și răului pe care îl au în mod natural (firesc), s-ar putea să tragă concluzii pripite.
3. Întărind (Accentuând, Amplificând) un spirit de condamnare
Îndată ce s-a tras o concluzie pripită, profetul va tinde să caute lucruri care să confirme ideea ce a spus. Aceasta poate rezulta în scoaterea din context a unor cuvinte și acțiuni ale celui acuzat numai pentru a dovedi ceva.
4. Judecând și dând la lumină pe cel care greșește mai degrabă decât să îndrepte greșeala
Profetii tind să judece un frate și să dea o sentință bazați pe ceea ce cunosc și nu sunt interesați să-l ajute să-și depășească problemele. Profetii tind să dezvăluie problema, dar nu văd soluția.

5. Îndepărtând o persoană care a greșit
Odată ce o persoană a greșit profeții tind să întrerupă părtașia cu acea persoană și îi conving și pe alții să facă același lucru. Ei se vor îndepărta și de prieteni pentru a fi fideli unei cauze.

6. Ocupându-se de partea negativă mai mult decât de partea pozitivă a lucrurilor
Profeții sunt mai sensibili față de rău și înșelătorie decât alții. Aceasta îi poate aduce în poziția de a fi “împotriva” mai multor lucruri decât sunt “pentru”, sau cel puțin așa va părea altora. Dacă un lucru este parțial bun și parțial rău, profeții îl vor vedea ca fiind sau complet bun, sau complet rău.

7. Fiind lipsiți de grijă și de tact când își exprimă părerile (opiniile)
Conduși de dorința de a fi total deschiși și sinceri, profeții adesea împărtășesc adesea opinii care ar fi mai bine dacă nu ar fi spuse.

8. Pretinzând un răspuns pozitiv la o muștrare aspră
Profeții tind să se aștepte la o pocăință imediată chiar dacă muștrarea a fost făcută în dragoste sau nu. Ei tind să mărească dimensiunile eșecurilor (greșelilor) pentru a sublinia nevoia de pocăință.

9. Autocondamnându-se când greșesc
Judecata aspră pe care profeții o au pentru alții, și-o aplică și lor înșiși. Ei tind să fie extrem de autocritici și se simt nevrednici când greșesc.

10. Acuzându-i pe alții de fățarnicie dacă nu-și mărturisesc (arată, dezvăluie) complet greșelile
Dacă profetul vinde o mașină sau o unealtă folosită, el va aminti toate defectele lucrului respectiv. Ei se așteaptă ca și alții să facă la fel și este posibil să-i acuze de nesinceritate sau înșelătorie dacă nu o fac.

SLUJIREA

Slujirea este darul abilității de a sluji pe care Dumnezeu îl dă anumitor membri ai trupului lui Cristos de a identifica nevoile care au de-a face cu împlinirea unei sarcini (lucrări) a lui Dumnezeu, și de a folosi resurse disponibile pentru a împlini aceste nevoi și a ajuta la atingerea obiectivelor propuse.

SLUJITORUL

Cuvântul grecesc „*diakonia*” înseamnă a face un serviciu cuiva, a sluji. În Faptele Apostolilor 6:1 cuvântul este interpretat „împărțeala ajutoarelor” (=îngrijire engl.). Cuvântul diacon vine din același cuvânt grecesc. Darul slujirii este de fapt un dar combinat: ajutor și îngrijire, doua expresii ale aceluiași dar.

Persoanei înzestrate cu acest dar îi plac proiectele care necesită muncă. El nu este un rege. El nici nu vrea să fie rege. Este mulțumit să-și facă treaba în spatele scenei. Este un *făcător de regi*. (Este cel care stă în umbra regelui.)

Slujitorul nu este acela care se gândește că întrucât nu are altceva de făcut în biserică, trebuie să aibă darul de a sluji. Această atitudine va înjosi darul și va fi o insultă pentru cel care are darul de slujire. Nu există sarcini degradante în lucrarea lui Dumnezeu. S-ar putea ca acest dar să fie dat mai multor oameni decât oricare alt dar. Persoana care are acest dar zugrăvește pereții, culege gunoiul, aranjează cărțile de cântări, curăță baptisteriul, slujește la creșă, face prăjituri, gătește, vopsește semnele, conduce autobusul, și un milion de alte lucruri care trebuie făcute în biserică. El poate fi găsit seara târziu în biserică făcând un lucru care pare a fi mărunț, nesemnificativ.

Slujitorul are capacitatea spirituală și dorința de a-L sluji pe Dumnezeu acordând ajutor practic atât în domeniul fizic cât și spiritual.

I. CARACTERISTICI

- A. Ei sunt de obicei ambițioși.
- B. Nu au nevoie să fie în centrul atenției pentru a se simți împliniți.
- C. Le plac proiectele care necesită muncă manuală.
- D. Sunt deseori implicați în mai multe activități.
- E. Sunt loiali, sinceri, toleranți, credincioși și devotați.
- F. De obicei sunt persoane cu care te poți înțelege ușor și plăcuți.

- G. Îi ascultă pe alții fără a fi critici.
- H. De obicei se pricep la treburi mecanice.

II. PUNCTE FORTE

- A. Le place să împlinească nevoile imediate.
- B. Le place să aibă un bun lider pe care să-l susțină.
- C. Le place să facă lucrurile mecanice sau mărunte din biserică.
- D. De obicei sunt foarte răbdători.
- E. Evită să atragă atenția asupra lor.

III. PUNCTE SLABE

- A. Nu sunt atât de preocupați cu privire la lucrarea de ansamblu cum sunt preocupați de slujirea imediată.
- B. S-ar putea să se grăbească să împlinească nevoile bisericii sau în casele altora înainte de a împlini nevoile propriei familii.
- C. Au nevoie să știe că efortul lor este apreciat.
- D. Nu ies din mulțime.
- E. De obicei nu sunt în stare să spună „nu”.

IV. CUM ATACĂ SATAN ACEST DAR

- A. Produce (cauzează) mândrie pentru munca făcută.
- B. Cauzează (induce) sentimentul că nu este important.
- C. Produce o lipsă a grijii de oameni.
- D. Produce lipsa preocupării pentru creștere spirituală.

V. UNDE SĂ FOLOSEȘTI ACEST DAR

- A. Ca persoană însărcinată cu întreținerea .
- B. Ca și ajutor la botez.
- C. Ca și ajutor la creșă, la bucătărie, la cor.
- D. Ca și slujitor la birou, comisionar.
- E. Ca și slujitor însărcinat cu înregistrările audio și video.

TRĂSĂTURI ALE DARULUI DE SLUIRE ILUSTRATE DIN VIAȚA LUI TIMOTEI

TRĂSĂTURI	ILUSTRĂȚIA
1. O abilitate de a vedea nevoile practice și dorința de a le împlini.	Dorința lui Timotei de a împlini nevoile este confirmată de Pavel: „căci n-am pe nimeni care să-mi împărtășească simțirile ca și el, care să se îngrijească într-adevăr de starea voastră. (Filipeni 2:20)
2. O bucurie de a sluji când aceasta îi eliberează pe alții să facă lucruri mai importante.	Timotei l-a slujit pe Pavel așa încât Pavel a putut să se îngrijească de lucrarea lui. L-a slujit pe Pavel „ca un fiu pe tatăl său” (Filipeni 2:22)
3. O tendință de a neglija sănătatea personală și confortul pentru a-i sluji pe alții.	Ni se arată ceva din alimentația lui Timotei, când Pavel scrie „nu mai bea apă, ci folosește vin din pricina stomacului tău și din pricina deselor tale îmbolnăviri (1 Timotei 5:23)
4. O dificultate în a spune „nu” din care rezultă o varietate de ocupații și tendința de a (devia de la obiectiv), de a pierde din vedere obiectivul.	Pavel i-a spus de două ori să nu devieze: „caută să vii la mine ... caută să vii înainte de iarnă.” (2 Timotei 4:9, 12)
5. O bucurie specială în a avea grijă de nevoi fizice. O abilitate de a-și aminti lucrurile plăcute (preferate) și neplăcute ale cuiva.	Pavel l-a instruit pe Timotei să-i aducă mantaua, cărțile și mai ales pe cele din piele. (2Timotei 4:13)
6. O nevoie de apreciere care să confirme că serviciul (slujirea) lui e necesară și satisfăcătoare. O dorință pentru instrucțiuni	Timotei a primit mai multe instrucțiuni și laude de la Pavel decât orice alt asistent. (1 și 2 Timotei)

clare (fără limite de timp).	
7. O dorință puternică de a fi împreună cu alții deoarece aceasta aduce noi oportunități de slujire.	Pe Timotei îl găsim aproape întotdeauna lucrând cu alții (Faptele Apostolilor 16:2, 17:14-15, 18:5 ; 19:22 ; 20:4)
8. O preferință pentru proiectele pe termen scurt și o tendință de a deveni frustrat de responsabilitățile pe termen lung.	Timotei a fost îndemnat să mențină rezistența (tăria) unui soldat și să continue în chemarea care i-a fost dată .
9. O tendință de a se simți nepotrivit și ne-calificat pentru conducere spirituală.	Pavel l-a asigurat pe Timotei că era calificat prin ordinare și prin învățătura primită de la mama lui și de la Pavel. (1Timotei 4:14, 2Timotei 1:5 ; 3:10-14)

CUM SE POATE CA SLUJITORII SĂ-ȘI FOLOSEASCĂ DARUL ÎNTR-UN MOD GREȘIT

1. Neglijând responsabilitățile familiale pentru a ajuta pe alții

Slujitorii tind să neglijeze propriul confort pentru a-i ajuta pe alții. Sunt și alte motive: ei nu pot să spună „nu” altora, precum și nevoia lor de recunoștință sinceră din partea celor pe care-i ajută (pe care s-ar putea să nu o primească acasă). Această atitudine poate a avea implicații asupra familiilor lor.

2. Acceptând prea multe responsabilități deodată

Este foarte dificil pentru un slujitor să spună „nu” unei nevoi. Aceasta are ca efect faptul că se implică în prea multe proiecte odată.

3. Epuizându-se fizic (extenuându-se)

Pentru a-i ajuta pe alții, adesea slujitorii nu țin cont de propriile limite fizice. Chiar și numai acest aspect poate cauza epuizarea fizică. În plus slujitorii tind să adauge încă o dimensiune problemei când nu-și mai pot asuma răspunderi cărora să le facă față: și anume tensiunea interioară (stresul) care poate cauza tulburări mai ales la stomac.

4. A fi prea insistenți în a da ajutor ne-solicitat altora

Slujitorii au capacitatea de a vedea (observa) nevoile înainte ca alții să-și dea seama. Ei au o bucurie și o împlinire în a acoperi aceste nevoi. Din această cauză s-ar putea ca ei să insiste în a încerca să îndeplinească o nevoie particulară pe care o văd.

5. Trecând peste autoritatea specifică (liderul) pentru a-și finaliza lucrarea

Canalele (liniile) de autoritate ale oamenilor și comitetele pot părea nefolositoare slujitorilor care vor să-și facă treaba cât mai curând posibil. Ei vor folosi chiar și fonduri personale pentru a evita întârzierile în împlinirea nevoilor. (Și de obicei nu-și pot permite să cheltuiască atât de mult).

6. Excluzând pe alții de la a ajuta la o lucrare

Spre deosebire de administratori, slujitorilor le este foarte dificil să delege responsabilitățile.

7. Intervenind (amestecându-se) în disciplinarea lui Dumnezeu prin faptul că oferă ajutor prematur

Dacă slujitorii văd o nevoie în viața cuiva, primul lor impuls este să o îndeplinească, totuși s-ar putea ca nevoia să fi fost „programată” de Dumnezeu ca să o aducă pe acea persoană într-o stare de pocăință. Nevoia fiului risipitor când îngrijea de porci ilustrează foarte bine acest aspect. Împlinirea nevoii sale fizice s-ar fi putut să împiedice pocăința și întoarcerea lui la tatăl său. (Luca 15:11-32)

8. Fiind răniți de nerecunoștința celor pe care i-au ajutat

De regulă slujitorii nu doresc recunoaștere (mulțumire) publică. Totuși ei doresc într-adevăr o apreciere sinceră din partea celor pe care îi slujesc. Această sete de apreciere îi poate duce în situația de a lucra mai mult pentru aprecierea (prețuirea) oamenilor decât pentru prețuirea lui Dumnezeu.

9. Prin a devia de la obiectiv în timp ce lucrează la o însărcinare

Slujitorilor le vine foarte ușor să se oprească din ce fac pentru „a da o mână de ajutor” altei nevoi pe care o văd. Aceasta poate aduce frustrare celor sub care ei slujesc pentru că însărcinarea care le-a fost dată nu este terminată atât de repede cât ar trebui. (Slujitorul ar trebui să-i îndrepte pe ceilalți spre autoritate (lider) și să primească instrucțiuni numai de la el.)

A învăța (pe alții)

Darul de a învăța pe alții este abilitatea specială pe care Dumnezeu o dă anumitor mădulare ale Trupului lui Cristos de a comunica informații relevante pentru sănătatea și slujirea Trupului (bisericii) și membrilor lui (ei) în așa fel încât ceilalți să primească această învățătură.

Învățătorul

Cuvântul grecesc pentru învățător, „*didaskalos*” înseamnă maestru, învățător, doctor. Învățătorul este cineva care comunică cunoștințe, ghidează (îndrumă) și face de cunoscut sau relatează fapte. Persoana care are darul de a învăța nu este persoana pe care o vedem noi ca învățător la Școala Duminicală. **Învățătorul** la care mă refer este cărturarul (savantul), persoana care se instruieste și apoi învață pe alții cu o mai mare profunzime decât învățătorul de Școală Duminicală obișnuit.

Învățătorul trebuie să se deprindă să predea în două moduri care sunt contrare naturii lui, sau ei. În primul rând materialul trebuie să fie simplu astfel încât studenții (elevii) să-l poată înțelege. De obicei (studenții) elevii nu au aceeași foame de cunoaștere pe care o are persoana cu darul de a învăța pe alții. În al doilea rând învățătura trebuie să fie practică, pentru că învățătorul iubește cunoașterea este practică sau nu.

Învățătorul are capacitatea dată de Duhul Sfânt și dorința de a-L sluji pe Dumnezeu explicând, clarificând adevărurile din Cuvântul lui Dumnezeu cu acuratețe și simplitate. Este cărturarul care clarifică doctrinele și învățăturile Biblice.

I. CARACTERISTICI

- A. Au o dragoste pentru Cuvânt.
- B. De obicei le place să citească.
- C. De obicei nu sunt persoane extrovertite și pot fi puțin timizi față de străini.
- D. Preferă să învețe un grup nu o persoană.
- E. Sunt creativi, au o imaginație bogată.
- F. Sunt de obicei încrezători în ceea ce pot face, au o imagine corectă despre ei înșiși.
- G. Sunt în general persoane disciplinate.
- H. Uneori sunt tehnici, de obicei metodici.
- I. Au o înclinație spre geniu.
- J. Le plac hărțile, graficele, listele (tabelele).

II. PUNCTE FORTE

- A. Poartă această povară (datorie) de a cunoaște și a învăța pe alții întreaga Biblie.
- B. Se bazează în cea mai mare măsură pe autoritatea Scripturii .
- C. Au un sistem organizat de a reține faptele.
- D. De multe ori ar prefera să studieze dar ei trebuie să învețe pe alții pentru că nimeni nu ar putea să o facă atât de bine.
- E. Îi supără când cineva folosește un verset afară din context.
- F. Ei vor testa (pune la îndoială) cunoștințele celor care îi învață.
- G. Pun o mare bază pe educație.
- H. Sunt persoane care acumulează cunoștințe și sunt analitici.
- I. Sunt de obicei obiectivi în luarea deciziilor, bazați pe fapte nu pe sentimente.
- J. Le place să studieze perioade lungi de timp. Le place liniștea, au nevoie de timp pentru a reflecta.
- K. Le place să înțeleagă bine lucrurile și sunt totdeauna în căutarea unor moduri mai bune de a comunica adevărul.

- L. Se entuziasmează când explică; îi stimulează pe alții să învețe, sunt ușor de înțeles când predau.
- M. Sunt întotdeauna preocupați ca lucrurile să fie foarte clare, adesea insistă pe aspecte mărunte (banale).

III. PUNCTE SLABE

- A. Ei tind să fie critici față de cei care au o doctrină diferită de a lor.
- B. Fac mare caz de folosirea corectă a cuvintelor și de semnele de punctuație.
- C. Tind să măsoare (evalueze) spiritualitatea altora după cunoștințele biblice.
- D. Le este greu să prezinte un material conceput de altcineva.
- E. Le este greu să prezinte aplicațiile practice.
- F. S-ar putea să aibă o nevoie scăzută de relații personale. De multe ori au nevoie de oameni doar ca și auditoriu.
- G. Le place mai mult să vorbească decât să asculte. (Este mai probabil să vorbească decât să asculte.)
- H. Au nevoie să vadă un răspuns pozitiv de la elevi (studenți).
- I. S-ar putea să aibă un câmp de interes limitat (îngust).
- J. Foarte ușor li se poate întâmpla să petreacă mai mult timp în studiu decât învățând pe alții.
- K. De obicei își aleg cu grijă prietenii.
- L. Au o toleranță mică la greșeli.
- M. Citesc instrucțiunile (de folosință) numai când nimic altceva nu merge.

IV. CUM ATACĂ SATAN ACEST DAR

- A. Cauzează mândrie și un sentiment de superioritate din cauza (în baza) cunoștințelor lor. Acest atac este amplificat atunci când ceilalți îl consideră un fel de „autoritate supremă” .
- B. Îi face să piardă din vedere nevoile oamenilor.
- C. Provoacă descurajare și deziluzie din cauza lipsei de interes a celor din jur.
- D. Provoacă lipsă de entuziasm.

V. UNDE SĂ FOLOSEȘTI ACEST DAR

- A. Ca învățător pentru învățători
- B. Să conceapă și să dezvolte planul de învățământ (programa).
- C. Ca profesor la colegiul Biblic sau la seminar.
- D. Ca profesor la Institutul Biblic în biserica locală.
- E. Ca profesor-misionar.
- F. Ca profesor la cursuri prin corespondență.

VI. CUM SE POATE CA ÎNVĂȚĂTORII SĂ-ȘI FOLOSEASCĂ DARUL ÎNTR-UN MOD GREȘIT

1. Mândrindu-se cu cunoștințele lor.

Este foarte ușor pentru învățători să dezvolte o atitudine de mândrie ca rezultat al învățaturii acumulate. „Cunoștința îngâmfă, pe când dragostea zidește.”(1Corinteni 8:1)

2. Disprețuind înțelepciunea practică a oamenilor needucați.

Învățătorul s-ar putea să nesocotească orice învățătură care nu este deprinsă în sala de clasă. „Iudeii se mirau și ziceau: ‘Cum are omul acesta învățătură căci n-a învățat niciodată?’”(Ioan 7:15)

3. Manifestând neîncredere (scepticism) față de învățătorii lor.

Atitudinea unui învățător poate fi: „Acest lucru nu este corect (bun, adevărat) până când nu verific eu și spun că este corect (bun, adevărat)”. Un învățător poate comunica impresia că el este singura sursă de adevăr.

4. Criticând o învățătură sănătoasă din cauza greșelilor (erorilor) de prezentare (expunere).

Este dificil pentru învățător să aprobe (susțină) învățătura care vine de la alte persoane dacă el poate să observe mici erori de fapt (factice). Învățătorii ar putea, în acest caz, să critice întreaga învățătură.

5. Buzuindu-se mai mult pe înțelepciunea omenească decât pe învățătura Duhului Sfânt

Unealta principală a învățătorului este propria rațiune, totuși Dumnezeu ne avertizează să nu ne bazuim pe înțelepciunea noastră. (Proverbe 3:5) pentru că gândurile noastre nu sunt gândurile Lui (Isaia 55:8) și că sunt căi care par omului bune dar la urmă se văd că duc la moarte (Proverbe 14:12). De fapt înțelepciunea acestei lumi este nebbie înaintea lui Dumnezeu. (1Corinteni 3:19) Etica (morală) este esențială pentru înțelegerea spirituală (2Tesaloniceni 2:10-11). Adevărata înțelegere este de natură spirituală – nu de natură intelectuală. Adevărul lui Dumnezeu ne este descoperit prin Duhul Său (1Corinteni 2:14).

6. Oferind informații cărora le lipsesc aplicațiile practice.

Scopul tuturor învățăturilor trebuie să fie acela de a-L glorifica pe Cristos și de a promova asemănarea cu El. Învățătorii tind să evite învățăturile mai largi dincolo de ceea ce spune textul. Aceasta limitează folosirea Scripturii ca o candelă pentru picioarele noastre și o lumină pe cărarea noastră.

7. Plictisind ascultătorii cu detalii din procesul de studiu (cercetare).

Marea încântare a învățătorilor este propriul studiu (propria cercetare). Și ei presupun că și altora le place ceea ce le place lor. Învățătorii pot da prea multe detalii pentru a clarifica tema expusă (subiectul prezentat) sau pentru a-și etala abilitatea de a studia și cunoștințele.

8. Retrăgându-se în lumea cărților (în propria lume a cărților).

Învățătorilor nu numai că le place studiul, ci îl privesc ca pe o bază a eficienței lor ca învățători. Ei presupun că cu cât sunt mai informați în câmpul (sectorul) lor, cu atât sunt mai pregătiți să evalueze ideile noi și să recunoască (refuze) greșelile. Studiul este foarte mare consumator de timp și de concentrare. Acest fapt îi poate face să se închidă în propria lor lume și să-i închidă afară pe cei din jurul lor.

Îmbărbătarea

Darul de a îmbărbăta este abilitatea specială pe care Dumnezeu o dă anumitor membri ai Trupului lui Cristos de a sluji în lucrarea de mângâiere (alinare), consolare, încurajare și sfătuire a altor membri ai Trupului în așa fel încât aceștia din urmă se simt ajutați și vindecați.

Cel care are darul îmbărbătării

Cuvântul grecesc „parakleo” înseamnă a ruga, a sfătui, a avertiza, a încuraja, a implora. Cel care îmbărbătează este omul care te învață „cum să faci”. Tot ce învață el se referă la a spune oamenilor *cum să facă* un anumit lucru. Cu toate că darul de a îmbărbăta are o motivație diferită față de darul de a învăța pe alții, noi ar trebui să îl privim ca pe un dar de învățare. Cei care au darul îmbărbătării sunt de obicei cei mai buni consilieri pentru că sunt dispuși să petreacă timp cu oamenii (să acorde timp oamenilor) și să îi învețe practic etapele pe care trebuie să le parcurgă pentru ca să-și rezolve problemele. De asemenea ei pot vedea întregul tablou – de la problemă la soluție.

Cei care au darul îmbărbătării ajung adesea să susțină seminarii pentru lucrătorii creștini, ajutându-i să facă o lucrare mai eficientă. De asemenea pot fi excelenți învățători în colegii Biblice sau seminarii în domeniul metodologiei practice (domeniul aplicativ).

Cel care are darul îmbărbătării este în plus unul care încurajează. Sinonimele pentru îmbărbătare includ cuvinte ca: a ruga, a sfătui, a avertiza, a convinge, a îndemna, a sili, a pleda. Aceste cuvinte poartă un sens de urgență. Când cel care are darul îmbărbătării învață pe cineva cum să trăiască și cum să-și rezolve problemele sau să împlinească lucrarea lui Dumnezeu, de obicei el îl încurajează pe ascultător „să se pună odată pe treabă” și să aplice ceea ce a fost învățat să facă.

Cel care are darul îmbărbătării are capacitatea dată de Duhul Sfânt și dorința de a-L sluji pe Dumnezeu motivându-i pe alții, îndrumându-i, silindu-i (presându-i) să urmeze o anumită cale. Este învățătorul care îți spune *cum să faci*, și care ia aplicațiile din Cuvântul lui Dumnezeu.

I. CARACTERISTICI

- A. Ei sunt orientați pe rezultate.
- B. Le este ușor să lucreze cu un singur om sau cu un grup.
- C. Sunt oameni foarte practici, de obicei analitici.
- D. Sunt de obicei buni sfătuitori (povățuitori, consilieri)
- E. Se exprimă sugestiv în fața unui grup de ascultători.
- F. Sunt de regulă impulsivi, au nevoie de autodisciplinare.
- G. Sunt mai mult toleranți decât ostili față de ceilalți oameni, de obicei înțelegători.
- H. Au o imagine corectă despre ei înșiși .
- I. Sunt sinceri, conservatori, logici.
- J. Sunt vorbăreți.
- K. Sunt ordonați, le place ca lucrurile să fie făcute în mod ordonat.
- L. Sunt entuziaști, de obicei veseli și efervescenti.
- M. Sunt oameni ai tabelor, graficelor și listelor.
- N. Se plictisesc de lucrurile neînsemnate (banale, ușoare, triviale).

II. PUNCTE FORTE

- A. Sunt capabili să-i ajute pe alții să-și depisteze problemele și să găsească soluții.
- B. În studiul scripturii își manifestă interesul mai ales în domeniile practice.
- C. Au sarcina de a arăta cum ne învață Scriptura să ne purtăm.
- D. Au dorința de a unifica oamenii folosind lucrurile practice mai mult decât aspectele doctrinale.
- E. Dau mare importanță vocii lui Dumnezeu.
- F. Au câteva etape de acțiune pentru a rezolva o problemă.
- G. Au abilitatea de a-i motiva pe alții să acționeze.
- H. Ei cred că Scriptura are soluția la fiecare problemă.
- I. Au o gândire pozitivă. Ei cred cu tărie că mâine lucrurile vor fi mai bune.
- J. Câteodată au nevoie să fie singuri, să mediteze în liniște.
- K. Sunt extrem de creativi.

III. PUNCTE SLABE

- A. Au dificultăți în a se accepta pe ei înșiși din cauza nevoii de a fi exemplu.
- B. S-ar putea să se facă vinovați de folosirea Scripturii ca un mijloc de susținere a învățaturii lor în loc să pornească de la Scriptură (de la studiul Scripturii).
- C. Sunt necăjiți (supărați) când se predică o învățătură nepractică.
- D. De multe ori îi întrerup pe alții din cauza entuziasmului lor.

IV. CUM ATACĂ SATAN ACEST DAR

- A. Cauzează mândrie pentru abilitățile lor de a motiva pe alții.
- B. Îi face să piardă din vedere oamenii din cauza accentului care se pune pe program.
- C. Cauzează descurajare când rezultatele nu sunt vizibile.

V. UNDE SĂ FOLOSEȘTI ACEST DAR

- A. Ca un antrenor (instructor) în domeniul conducerii și metodologiei
- B. Ca și sfătuitor, în special în centre de consiliere.
- C. Ca și învățător care antrenează Biserica.(formează oameni)
- D. Ca și vorbitor la seminar.
- E. Ca și consilier la clasa de consiliere premaritală.
- F. Ca și sfătuitor în probleme de droguri, misiuni de salvare, programe pentru săraci.

G. Ca și „exemplu de urmat” pentru noii convertiți.

TRĂSĂTURI ALE DARULUI DE ÎMBĂRBĂTARE ILUSTRATE DIN VIAȚA LUI PAVEL

TRĂSĂTURI	ILUSTRARE
1.O motivație de a-i sfătui insistent pe oameni către maturitatea spirituală în Cristos	Țelul lui Pavel era să înfățișeze pe fiecare om desăvârșit în Cristos Isus. (Coloseni 1:28-29)
2.O abilitate de a discerne la ce nivel se află cineva în procesul de creștere spirituală și să-i vorbească la nivelul lui.	Pavel i-a văzut pe corinteni ca pe niște copii din punct de vedere spiritual: „Fraților, nu v-am putut vorbi ca unor oameni duhovnicești, ci a trebuit să vă vorbesc ca unor prunci în Cristos”. (1Corinteni 3:1)
3.O dorință de a furniza etape de acțiune precise, de a-i îndruma pe oameni în direcția creșterii spirituale.	Scrierile lui Pavel sunt pline de sfaturi practice și etape concrete de acțiune.
4.Un mod de a explica adevărul din punct de vedere logic (rațional) pentru a-i face pe oameni să-l accepte.	
5.O abilitate de a prevedea (întrezări) împlinirea spirituală și a folosi aceasta pentru a-i motiva pe oameni să acționeze.	Pavel era un maestru în a ilustra țelurile spirituale pentru lucrători și pentru biserici. El întărea scopul prin exemplul propriei vieți (Filipeni 3:17)
6.O dorință de a discuta față în față pentru a se asigura de un răspuns pozitiv.	Dorința lui Pavel de a-i vedea pe frați era în mod constant repetată. (1Tesaloniceni 2:17; 3:10; 2Timotei 1:4). El folosea de preferință discuțiile față în față. (1Tesaloniceni 2:11-12)
7.O abilitate specială de a se identifica cu oameni diferiți, cu trecut și experiențe diferite, cu scopul de a câștiga o mai mare audiență.	Pavel explică: „M-am făcut tuturor totul ca oricum să măntuiesc pe unii din ei” (1Corinteni 9:19-23)
8.O motivație de a aduce armonie între diferite grupuri de creștini și conștiința că armonia (înțelegerea) este esențială pentru maturitatea spirituală.	Pavel a lucrat în mod constant la rezolvarea conflictelor și diviziunilor între indivizi, biserici și grupuri. (1Corinteni 3:3-4; Filipeni 2:2) Banii pe care i-a strâns i-au unit pe evrei și neamuri într-o acțiune comună. (2Corinteni 9:12-14)
9.O abilitate de a privi necazurile personale ca pe o motivație pentru creștere spirituală.	Pavel – glorificat în slăbiciunile lui: pentru că el a văzut că acestea au dus puterii lui Cristos o mai mare măsură de glorie. 2Corinteni 1:5; 4:17; 12:9)

CUM SE POATE CA CEI CARE AU DARUL ÎMBĂRBĂTĂRII SĂ-L FOLOSEASCĂ ÎNTR-UN MOD GREȘIT

1. Ridicând așteptările altora într-un mod prematur.

Cei care au darul îmbărbătării pot vizualiza proiecte, scopuri pe termen lung (cu bătaie lungă) pentru alții. Acestea sunt adesea explicate fără a se face referință la perioada de timp necesară pentru împlinirea lor. Oamenii implicați sunt influențați să presupună că aceste proiecte și scopuri vor fi atinse mult mai repede decât se poate cu adevărat.

2. Luând din „timpul familiei” pentru a-i sfătui pe alții.

Încântarea celor care au darul îmbărbătării este de a-i ajuta a pe oamenii care au probleme. Cei care îmbărbătează sunt dispuși să acorde oricât timp este necesar pentru a obține rezultate. De prea multe ori acest timp este tăiat din responsabilitățile familiale. Ei presupun că familiile lor vor înțelege – până când află că nu este așa

3. Tratatându-i pe membrii familiei ca și proiecte, nu ca și persoane.

Pentru că cei care au darul îmbărbătării au încredere în etapele de acțiune care și-au dovedit eficiența, ei sunt gata să împărtășească aceste etape (pași) și cu alte persoane, incluzând membrii familiei și prietenii. Mai degrabă decât să-i facă să se simtă persoane speciale, cel care are darul îmbărbătării s-ar putea să dea impresia că prietenii și membrii familiei nu sunt decât alte „cazuri de sfătuire”.

4. Împărtășind exemple personale fără permisiune

Importanța și eficiența ilustrațiilor personale este binecunoscută. Ilustrația (exemplul) explică cum să aplici etapele (pașii) de acțiune și de asemenea motivează ascultătorul să le folosească. Cei care îmbărbătează tind să folosească ilustrații (exemple) care pot fi premature, sau pentru care nu au permisiunea de a le folosi.

5. „Sărind” la noi proiecte fără să le termine pe cele în desfășurare.

Proiectele sunt folosite adesea de cei care au darul îmbărbătării pentru a atinge anumite scopuri. Aceștea tind să-i motiveze pe alții să se implice într-un proiect și apoi îl abandonează pentru un proiect „mai bun”. Această atitudine îi descurajează pe cei care erau implicați în primul proiect.

6. Încurajându-i pe alții să se bazeze mai degrabă pe ei decât pe Dumnezeu și pe cei care au autoritate asupra lor

Oamenii care primesc ajutor urmând un sfat dat de cineva care are darul îmbărbătării tind să se bazeze pe cel care le-a dat sfatul. Cei care îmbărbătează tind să încurajeze acest lucru din cauza bucuriei lor de a fi printre oameni care cresc din punct de vedere spiritual.

7. Încercându-se în rezultatele vizibile mai mult decât într-o adevărată schimbare a inimii

Cei care au darul îmbărbătării tind să comunice acceptare și aprobare atunci când cei pe care încearcă să îi ajute răspund favorabil planului de acțiune care le-a fost dat.

Darnicia

Darul darniciei este abilitatea (înzestrarea) specială pe care Dumnezeu o dă anumitor membri ai trupului lui Cristos de a contribui cu resursele lor materiale la lucrarea Domnului și de a face aceasta în mod liber și cu bucurie.

Cel care are darul darniciei

Cuvântul grecesc *metadiodomi* înseamnă a da, a împărți, a dăru, a împărtăși. Este important să nu devenim prea spirituali explicând acest dar. Sunt unii care spun că acest dar se referă la a da din tine însuți, a dăru din timpul tău, că nu înseamnă cu adevărat să dai din banii tăi. Din contră, cel care are darul darniciei simte în mod sincer că cel mai bun mod de a se dăru pe sine este să dea din câștigul lui material pentru lucrarea lui Dumnezeu. El simte că fiecare trebuie să-și plătească zeciuiala, dar el merge mult mai departe.

Scriptura indică ca unul din darurile din Romani 12. Cel ce dă este încurajat să dea în simplitate ??care traducere??(Romani 12.8)Cei mai mulți creștini care au darul darniciei fac acest lucru fără fanfară (tam-tam) și recunoaștere publică. De fapt cel care are darul darniciei nu vrea ca oamenii să știe cine este el și cât de mult dă el. Atitudinea celui care are darul darniciei este aceea că zeciuiala este semnul exterior al dedicării interioare. (al angajamentului interior) Zeciuiala nu este a da 10%, este a primi 90%. Este o poruncă pentru toți creștinii. Darul darniciei începe acolo unde se termină zeciuiala. Cel care are darul darniciei are capacitatea și dorința dată de Duhul Sfânt de a sluji lui Dumnezeu dăruind din resursele lui materiale, mult peste zeciuială pentru a sprijini lucrarea lui Dumnezeu. Este persoana care împlinește nevoile financiare ale fraților și ale membrilor bisericii.

I. CARACTERISTICI

- A. Sunt de obicei organizați.
- B. Sunt reținuți
- C. Nu le place ca darnicia lor să fie cunoscută.
- D. De regulă au o abilitate de a face bani, dar nu întotdeauna.
- E. Au o imagine corectă despre ei înșiși.
- F. Este mai probabil să aibă o inimă veselă (luminoasă) decât să cadă în depresie.

- G. Sunt interesați în mod special în a-i ajuta pe oameni.
- H. Doresc ca oamenii să-i placă.
- I. Sunt conștiințioși și disciplinați.

II. PUNCTE FORTE

- A. Sunt sensibili la nevoile financiare și materiale ale altora.
- B. Sunt atenți la nevoi pe care alții le trec cu vederea.
- C. Sunt întotdeauna gata să dea.
- D. Vor ca darul lor să fie de bună calitate.
- E. Au abilitatea de a lua decizii rapide în domeniul financiar.
- F. Vor să știe că darul lor este folosit așa cum trebuie (corect).
- G. De obicei se simt datori să ajute misiunile.
- H. Nu sunt primii care dau pentru un proiect, ci vor aștepta ca acesta să-și dovedească eficiența.
- I. Sunt în stare „să simtă” cu alții (să se identifice cu alții).

III. PUNCTE SLABE

- A. S-ar putea să măsoare spiritualitatea altora după mărimea darului.
- B. Judecă succesul altora în funcție de valorile materiale acumulate.
- C. Cred că Dumnezeu i-a chemat pe toți să dăruiască așa cum dăruiesc ei, și nu pot înțelege cum ceilalți ignoră chemarea.
- D. De obicei dau bani pentru proiecte, dar nu pentru indivizi (persoane).

IV. CUM ATACĂ SATAN ACEST DAR

- A. Cauzează mândrie pentru că el are darul acesta și alții s-ar putea să nu-l aibă.
- B. Îi face să-și folosească dărnicia pentru a manipula și controla conducerea și a abuza de programul lor personal.
- C. Îi face să creadă că o cantitate mare de resurse materiale înseamnă că ești la același nivel și din punct de vedere spiritual.
- D. Îi face să se aștepte la un tratament preferențial datorită darurilor pe care le-au făcut lucrării.

V. UNDE SĂ FOLOSEȘTI ACEST DAR

- A. Oriunde este nevoie de o cantitate mai mare sau mai mică de bani.
- B. Ca și membru al comitetului financiar sau bugetar.
- C. Ca și membru al comitetului pentru misiune, pentru construcție.
- D. Ca și tutore. (persoană însărcinată cu afacerile altora)
- E. Ca și membru al comitetului sau comisiei școlare.
- F. Ca parte a misiunii pentru săraci, pentru salvare, pentru misiunea ?nomadă? migratoare?
- G. Ca și sponsor sau garant pentru proiecte speciale, lucrări prin radio și televiziune.
- H. Să împlinească nevoile individuale ale cuiva care nu se află într-un program.

TRĂSĂTURI ALE DARULUI DĂRNICIEI ILUSTRATE DIN VIAȚA LUI MATEI

TRĂSĂTURI	ILUSTRĂȚII
1.O abilitate (ascuțită) de a deosebi investițiile înțelepte pentru a avea mai mulți bani disponibili pe care să-i dea.	Matei a inclus mai multe sfaturi despre folosirea cu înțelepciune a banilor decât oricare alt autor al Evangheliilor. (Matei 6:19-20; 25:14-30)
2.O dorință de a da în tăcere (în ascuns), fără ca cei din jur să știe.	Matei este singurul evanghelist care subliniază că o persoană trebuie să dea în ascuns pentru ca Dumnezeu să-l răsplătească pe față (la vedere, în mod deschis) (Matei 6:1-4)
3.O motivație de a dăruia la îndemnul lui Dumnezeu, nu la cererile oamenilor.	Matei scrie că atunci când dăm pentru a acoperi nevoile fraților creștini pe care Dumnezeu ne descoperă să-i ajutăm, noi îi dăm lui Cristos.(Matei 25:36-46)

4.O dorință de a face daruri de bună calitate.	Matei înregistrează în detaliu darurile costisitoare care i-au fost aduse lui Isus: aur, tămâie și smirnă, mir, un mormânt nou. (Matei 2:11; 26:6-13; 27:27-60)
5.O abilitate de a testa credințioșii și înțelepciunea prin a observa oamenii cum își folosesc banii.	Matei dă pe față (expune) lipsa de înțelepciune și necredințioșia celor care au folosit într-un mod greșit ceea ce le-a fost dat. (Matei 21:33-34; 25:14-30)
6.O tendință de a practica cumpătarea personală. O capacitate de a fi mulțumit cu lucrurile strict necesare vieții.	Matei a avut bogăție și prieteni bogați, totuși el a „lăsat totul” și l-a urmat pe Isus.(Luca 5:27-32)
7.O atenție deosebită să vadă ce fac alții cu banii lor.	Matei este singurul Evanghelist care a care notează ce au făcut liderii religioși cu cei 30 de arginți ai lui Iuda și de asemenea cum i-au plătit pe soldați să mintă. (Matei 27:3-8; 28:11-15)
8.O abilitate de a vedea nevoi financiare pe care alții tind să le ignore.	Matei înregistrează (însemnează) cum i-a condamnat Isus pe farisei pentru că nu-și sprijineau părinții în vârstă. (Matei 15:3-7)
9.O dorință de a folosi dărnicia ca o modalitate de a-i motiva pe alții să dea.	Matei a fost collector de taxe. Meseria lui era să-i motiveze pe oameni să dea.(Luca 5:29) El este singurul Evanghelist care înregistrează (însemnează) condamnarea de către Isus a omului căruia i s-a iertat mult dar a refuzat să ierte pe altul care-i datora puțin. (Matei 18:23-35)

CUM SE POATE CA CEI CARE AU DARUL DĂRNICIEI SĂ-L FOLOSEASCĂ ÎNTR-UN MOD GREȘIT

1.Zgârcindu-se când dau propriei familii

Cei care au darul dărnicii sunt foarte conștienți de potențialul banilor de a corupe oamenii. Ei înțeleg că membrii familiei lor au nevoie să lucreze pentru bani și să le aprecieze valoarea. În încercarea de a echilibra această balanță, ei pot fi zgârciți cu propria familie.

2.Făcându-i pe membrii familiei să le pară rău după darurile făcute altora

Dacă cei care au darul dărnicii sunt economi (nu sunt generoși) cu familiile lor și apoi fac cadouri generoase altora, ei îi pot influența pe membrii familiilor lor să-i invidieze pe cei cărora le sunt destinate darurile. Pentru a evita această situație este esențial pentru cei care au darul dărnicii să se consulte cu partenerul (de căsnicie) pentru a stabili valoarea unui dar.

3.Ascultând de sfaturi financiare nebiblice.

Când cei care au darul dărnicii își exercită abilitatea de a crește resursele financiare și de a dăruia, ei tind să atragă oameni cu motive greșite și care le dau sfaturi nebiblice. Dacă cei care au darul dărnicii nu sunt ferm înrădăcinați în principiile financiare ale lui Dumnezeu, ei pot fi înșelați de acești oameni sau de metodele lor.

4.Făcând presiuni asupra unor oameni care au mai puțin de dăruit.

Una din motivațiile celor care au darul dărnicii este să-i încurajeze pe alții să dăruiască și ei. Pentru aceasta ei folosesc diferite metode(acțiuni) cum ar fi: „cadouri potrivite” sau „strângeri de fonduri”. Sfătuindu-i să participe la aceste acțiuni, cei care dăruiesc s-ar putea să facă presiuni excesive asupra altora ca și ei să dăruiască.

5.Nereușind să deosebească îndemnul lui Dumnezeu în a face un dar.

Dumnezeu este cel care le dă creștinilor puterea să adune bogății (resurse materiale). Tot Dumnezeu este cel care îi va inspira (îndemna) pe creștini și le va spune când să dăruiască. Dacă cei care au darul dărnicii nu ascultă de vocea lui Dumnezeu, ei deschid o ușă prin care Satan intră în afacerile lor.

6. Judecându-i pe cei care își folosesc resursele într-un mod greșit, când ar trebui să-i sfătuiască.

Cei care au darul dărnicii sunt foarte atenți la felul în care își folosesc oamenii resursele – în mod corect sau greșit. În timp ce ei se străduiesc să înțeleagă unde ar trebui să meargă fondurile acestora, cei care au darul dărnicii pot trece cu vederea o slujire valoroasă pe care ei ar putea să o facă sfătuiindu-i pe creștini cum să-și folosească banii.

7. Controlând oameni sau lucrări prin daruri.

În încercarea de a se asigura că darurile lor sunt folosite (investite) cu înțelepciune, cei care au darul dărnicii s-ar putea să sponsorizeze proiecte sau să cumpere lucruri care nu sunt în planul lui Dumnezeu pentru o lucrare.

8. Corupând oamenii prin prea multe daruri

Cei care au darul dărnicii se vor confrunta întotdeauna cu riscul de a corupe oamenii prin bani. Cei care primesc pot foarte ușor să înceapă să aștepte de la ei, și nu de la Dumnezeu. De asemenea cei care primesc se pot obișnui să facă lucrurile cu bani câștigați ușor, ceea ce este contrar voinței lui Dumnezeu.

9. Investind în proiecte care nu schimbă viețile oamenilor

Cei care au darul dărnicii tind să fie mai atrași de proiecte decât de nevoile zilnice ale creștinilor. Uneori aceste proiecte zidesc o organizație dar nu și pe oamenii din organizație sau pe cei ce sunt atinși prin organizație.

Administrarea (cârmuirea)

Darul administrării este abilitatea specială pe care Dumnezeu o dă unor membri ai Trupului lui Cristos de a vedea (înțelege) cu claritate nevoile imediate și pe termen lung pentru o anumită parte a Trupului lui Cristos și de concepe și executa planuri eficiente pentru îndeplinirea acestor scopuri.

Administratorul

A conduce, a cârmui, a organiza, a governa, a administra sunt cuvinte care vin din diferitele traduceri din Scriptură a aceluiași cuvânt grecesc *kubernesis*. Administratorul este o persoană care deține controlul și care sare și începe să dea ordine atunci când nu este nimeni la comandă – Și uneori chiar și atunci când este cineva. Ei pun pe hârtie un plan și încep să delege responsabilitățile. Comitetul sau grupul îi dau socoteală și lucrează împreună la planul de ansamblu.

Dacă se apropie un program sau un eveniment, în mod aproape instantaneu ei au un plan pentru desfășurarea lui. Dacă este urmat, de obicei este foarte eficient.

Există două stiluri de conducere (de leadership). Unul care organizează lucrurile, evenimentele sau programele. Celălalt care organizează oamenii și dezvoltă relații personale și relații de conducere.

Poate administratorul este președintele corpului de diaconi. De fapt fără un asemenea președinte, comitetul nu ar funcționa cu o eficiență maximă. Unii cred că el își ia prea multe sarcini. Uneori trebuie să fie atent să nu-și depășească autoritatea așteptându-se ca pastorul sau altcineva din conducere să-l urmeze. La suprafață este extrem de organizat. Dacă organizează lucruri sau evenimente, el va organiza detaliile și-i va pune pe alții să le execute. Dacă are înclinația de a organiza oameni, atunci nu este un om al detaliului, ci se bazează pe alții să se ocupe de lucrurile mărunte.

Mulți dintre pastorii marilor biserici au darul administrării. Abilitatea lor de a conduce este un factor important în creșterea bisericilor. Fiecare poziție din biserică ce necesită conducere este un domeniu în care se poate folosi acest dar: președintele diaconilor, a celor însărcinați cu afacerile sau a altor comitete, directorul Școlii Duminicale. Toate aceste poziții (domenii) sr trebui să fie încredințate unor oameni care au abilități de conducere.

I. CARACTERISTICI

- A. Sunt oameni care au un vis.
- B. Sunt orientați spre țel.
- C. Sunt disciplinați.
- D. De obicei lucrează foarte bine sub tensiune.
- E. Nu sunt oameni care amână lucrurile.
- F. Adesea sunt foarte buni motivatori.
- G. Sunt oameni serioși, motivați.
- H. Au o imagine corectă despre ei înșiși.
- I. Sunt mai interesați de bunăstarea grupului decât de dorințele lor.
- J. Sunt perfecționiști. Vor să fie implicați în lucruri bine făcute.
- K. Le plac graficele, hărțile și listele.
- L. Ei vor ca lucrurile să fie făcute așa cum spun ei și imediat.
- M. Sunt dependenți de muncă.
- N. Își ascund sentimentele.
- O. Sunt plictisiți de lucrurile banale.
- P. Sunt dominanți, nu pasivi.
- Q. Le place să fie în centrul atenției, oamenii să se uite la ei.

II. PUNCTE FORTE

- A. Visează vise mari pentru Dumnezeu.
- B. Au dorința de a-și lua o nouă sarcină imediat ce au terminat una, pe care de obicei au și planificat-o.
- C. Delegă responsabilități oriunde este posibil, dar știu unde nu se poate.
- D. Nu suportă înfrângerea. Vor să câștige.
- E. Pot armoniza diferitele treburi (afaceri) ale bisericii.
- F. Sunt dispuși să încerce împlinirea unor sarcini imposibile.
- G. Sunt capabili să ia decizii rapide și să se țină de ele.
- H. Își vor asuma conducerea când nu este nici un lider în grup.
- I. Sunt calificați (pricepuți) în planificare.

III. PUNCTE SLABE

- A. Privesc la tabloul de ansamblu și s-ar putea să piardă micile detalii.
- B. S-ar putea să ia decizii bazați pe logică și nu pe Scriptură.
- C. Nu le place să admită că au greșit sau că au slăbiciuni.
- D. S-ar putea să fie insensibili față de oamenii „de rând” („mărunți”).
- E. Adesea sunt greu de mulțumit. Standardele lor sunt prea înalte. Nu tolerează greșelile.
- F. S-ar putea să nu fie foarte amabili când sunt grăbiți sau ocupați.
- G. Vor manipula pe alții să facă ceea ce vor ei să fie făcut. Se vor folosi de oameni.

IV. CUM ATACĂ SATAN ACEST DAR

- A. Cauzează mândrie datorită rolului de conducere.
- B. Cauzează egoism în ce privește succesul, să nu împartă gloria cu cei „mai de jos”.
- C. Îi face să dea vina pe alții când lucrurile merg rău.
- D. Cauzează descurajare și frustrare când scopul nu este atins sau când lucrurile merg rău.
- E. Provoacă mânie și purtare urâtă față de cei care nu sunt de acord cu planurile (țelurile) și metodele lor.
- F. Cauzează neglijență față de oameni și nevoile lor.
- G. Provoacă lipsa creșterii spirituale și dezvoltării calităților.

V. UNDE SĂ FOLOSEȘTI ACEST DAR

- A. Ca și lider pentru fiecare proiect, lucrare sau program.

- B. Ca și președinte în orice comitet sau comisie.
- C. Ca și om care plantează sau coordonează o biserică.
- D. Ca și pastor sau pastor asistent sau manager pentru afacerile bisericii.
- E. Ca și manager sau șef departament peste mulți angajați.
- F. Ca și director al Școlii Duminicale, Diacon, Președinte.
- G. Ca și Coordonator al Creșei.
- H. Ca și conducător al Bibliotecii.
- I. Ca și lider la întâlnirea bărbaților.

**TRĂSĂTURI ALE DARULUI ADMINISTRĂRII ILUSTRATE (EXEMPLIFICATE) DIN
VIAȚA LUI NEEMIA**

TRĂSĂTURI	ILUSTRĂȚII
1.O abilitate de a vizualiza rezultatul final al unei mari însărcinări.	Neemia a vizualizat scopul de a scăpa de „marea nenorocire și ocară” pe poporul lui Dumnezeu reconstruind zidurile. (Neemia 1:2-3; 2:5)
2.O abilitate de a despărți însărcinarea majoră în sarcini mai mici, mai ușor de împlinit.	Neemia a îndeplinit uriașa sarcină de a reconstrui zidurile cu ajutorul multor grupuri care zideau mici porțiuni de zid. (Neemia 3:1-23)
3. O abilitate de a cunoaște resursele disponibile și resursele necesare.	Neemia a cerut de la împărat resursele necesare pentru a reface zidurile: un anumit timp, scrisori de recomandare, lemne. (Neemia 2:6-8)
4.O tendință de a nu se lăsa furat de detaliile care l-ar putea distra pentru a se putea concentra asupra scopului final.	Neemia nu s-a implicat personal în construcție, ci a dat la o parte obstacolele care i-ar fi putut încetini pe lucrători: cum ar fi presiunea financiară. (Neemia 5:1-13)
5.O disponibilitate de a îndura (suporta) reacțiile celor din interior și din exterior în scopul de a-și îndeplini sarcina.	Neemia a avut opozanți din interior și din exterior față de eforturile lui de a reconstrui zidurile. (Neemia 4:8-18)
6.O nevoie de fidelitate (loialitate, credincioșie) din partea celor pe care îi conduce și îi slujește.	Neemia a strâns o mare adunare a poporului împotriva nobililor și a conducătorilor care descurajau poporul. Le-a cerut să promită (să jure) că vor coopera. (Neemia 5:1-13)
7.O abilitate de a cunoaște ce se poate și ce nu se poate delega.	Neemia a delegat construirea practică a zidurilor, dar a păstrat pentru el responsabilitatea de a se ocupa de inamici și de a păzi zidurile. (Neemia 4:13)
8.O abilitate de a inspira și încuraja lucrătorii prin voioșie (bucurie), aprobare, laudă și provocare.	Neemia avea un spirit voios (Neemia 2:1) Avea abilitatea de a provoca și de a-și încuraja lucrătorii. (Neemia 4-14)
9.O bucurie și o împlinire de a vedea toate porțiunile unindu-se într-un singur produs finit.	Neemia și-a exprimat bucuria față de lucrarea terminată adunând cântăreții și unind poporul într-o renaștere și celebrare. (Neemia 7:1-2; 8:1-18)

Darul milosteniei

Darul milosteniei este abilitatea specială pe care Dumnezeu o dă unor membri ai trupului lui Cristos de a avea o înțelegere (empatie) și compasiune sinceră pentru creștini și necreștini, care au probleme fizice, mentale, emoționale și de a transpune această compasiune în acțiuni care reflectă dragostea lui Cristos și ușurează (alină) suferința.

Cel care are darul milosteniei

Cuvântul grecesc *elico* înseamnă a simți cu sau pentru alții. Persoana care are acest dar este un mângâietor și are capacitatea de a simți durerea sau bucuria altora. Are abilitatea de a arăta empatie, a se identifica la nivelul înțelegerii cu sentimentele, gândurile și atitudinile altora. Compasiunea (mila) simte pentru alții, empatia simte cu alții.

Cei care au darul milosteniei slujesc bolnavilor, săracilor, handicapatilor (retardaților), prizonierilor, bătrânilor, celor fără adăpost. Sunt dispuși să lucreze cu oamenii și să le slujească aceluia care au nevoi și cu care celor mai mulți dintre noi nu ne este confortabil să lucrăm. Cel care are darul milosteniei spune întotdeauna lucrul potrivit la momentul potrivit. El este primul chemat atunci când alții suferă pentru că s-a întâmplat ceva rău sau se simt grozav pentru că s-a întâmplat un lucru bun. Când cineva moare, cel care are darul milosteniei este primul care ajunge în casă și ține mâna cuiu sau pregătește o mâncare. Oamenii îl iubesc pe cel care are darul milosteniei datorită iubirii pe care o primesc de la el.

Cel care are darul milosteniei are capacitatea dată de Duhul Sfânt și dorința de a-L sluji pe Dumnezeu consolându-i și identificându-se cu cei care se află în necaz (nevoi).

I. CARECTERISTICI

- A. Deși sunt destul de vorbăreți, ei au de obicei o vorbire plăcută.
- B. Sunt interesați de nevoile altora și răspund acestor nevoi.
- C. Se exprimă foarte ușor. (Își exprimă foarte ușor sentimentele.)
- D. Par (arată) întotdeauna iubitori.
- E. De obicei sunt buni din firea lor (în mod natural), vor ca oamenii să-i placă.
- F. Sunt înțelegători cu oamenii, buni ascultători.
- G. Sunt pașnici și agreabili, nu-i controlează pe alții. (nu se impun.)

II. PUNCTE FORTE

- A. Au o dorință de a consola pe alții.
- B. Sunt înțelegători și simțitori.
- C. Le place părtașia cu alți oameni simțitori.
- D. Inimile lor se îndreaptă de obicei înspre săraci, vârstnici, bolnavi, cei mai puțin privilegiați.
- E. Sunt răbdători, dar răspund repede nevoilor altora.
- F. Sunt oameni care se sacrifică.

III. PUNCTE SLABE

- A. Nu sunt buni sfătuitori.
- B. Au resentimente față de cei care nu sunt înțelegători.
- C. Nu sunt întotdeauna logici, de multe ori sunt emoționali.
- D. Se lasă folosiți de alții.
- E. Adesea se subapreciază.

IV. CUM ATACĂ SATAN ACEST DAR

- A. Cauzează mândrie datorită abilității lor de a se relaționa.
- B. Îi face să nesocotească regulile și autoritatea.
- C. Determină lipsă de disciplină din cauza sentimentelor puternice față de cei care suferă din cauza nesupunerii și păcatului.
- D. Îi face să plângă și să se tânguiască (lamenteze).

V. UNDE SĂ FOLOSEȘTI ACEST DAR

- A. Ca și lucrător la spital, la creșă, cu cei închiși.
- B. Ca și coordonator pentru înmormântări.
- C. Ca și ușier, să salute, să ureze „bun venit”.
- D. Să se ocupe de casete audio pentru cei închiși (în spitale, aziluri).

TRĂSĂTURI ALE DARULUI MILOSTENIEI ILUSTRATE DIN VIAȚA LUI IOAN

TRĂSĂTURI	ILUSTRĂȚII
1.O abilitate de a simți o dragoste sinceră. O mai mare vulnerabilitate la dureri mai adânci și mai frecvente cauzate de lipsa de dragoste.	Învățătura lui Ioan și relațiile lui personale demonstrează că focusul lui era pe dragoste. El folosește cuvântul „dragoste” mai mult decât oricare alt ucenic. (Evanghelia după Ioan, Epistolele lui Ioan)
2.O nevoie de prietenie adevărată în care să fie implicare reciprocă.	Ioan a stabilit o relație foarte apropiată cu Cristos și cu Petru. El se referă adesea la el însuși cu cuvintele: „cel pe care îl iubea Isus”. (Ioan 13:23; 19:26; 20:2; 21:7; 21:20)
3.O tendință de a reacționa dur atunci când prietenii lui sunt respinși.	Ioan și Iacov L-au întrebat pe Cristos dacă să cheme foc din cer să-i nimicească pe samaritenii care L-au respins. (Luca 9:54)
4.O mai mare grijă pentru bucuria inimii decât pentru problemele fizice.	Ioan a scris pentru a da cititorilor săi „bucurie”. „părtășie”, „speranță”, „încredere”, și pentru a înlătura „frica” și „necazul (durerea)”. (Ioan 1:3,4; 4:18; 5:13,14). A te îngriji de nevoile fizice ale cuiva dovedește dragostea. (Ioan 3:17)
5.O tendință de a atrage oamenii care au nevoi mentale și emoționale.	Adâncă înțelegere a lui Ioan, dragostea lui și acceptarea lui ne ajută să vedem de ce alții se încredeau în el, cum a făcut Cristos în timpul ultimei cine. (Ioan 13:23-16)
6.O nevoie de a măsura (evalua) acceptarea prin apropiere fizică și o părtășie de calitate.	Ioan a căutat locul cel mai apropiat de Cristos: „Unul din ucenici stătea la masă culcat pe sânul lui Isus” (Ioan 13:23). Nevoia lui de apropiere s-ar putea să-l fi împins să ceară să stea lângă Cristos în glorie. (Marcu 10:35-37)
7.O dorință de îndepărta cauzele durerilor, decât să caute beneficii de pe urma lor.	Mesajul lui Ioan a fost să-i facă pe creștini să nu se mai urască și să nu se mai rănească unii pe alții. (Ioan 3:11,15)
8.O tendință de a evita deciziile și atitudinea fermă, afară de cazurile când care acestea ar evita dureri mai mari.	Ioan a fost un ucenic (discipol, următor) până când a fost pus să nu mai vorbească despre Isus; de atunci a fost îndrăzneț și decis. (Faptele Apostolilor 4:13; 4:19-20)
9.O tendință de a fi atras de oameni care au darul profeției.	Ioan a petrecut mai mult timp cu Petru decât cu oricare alt ucenic. (Luca 22:8; Faptele Apostolilor 3:1-11; 4:13-19; 8:14)

CUM SE POATE AJUNGE CA CEI CARE AU DARUL MILOSTENIEI SĂ-L FOLOSEASCĂ ÎNTR-UN MOD GREȘIT

1. Nereușind să fie fermi și deciziși când este necesar.

Celor care au darul milosteniei le este greu să fie fermi și deciziși pentru că ei nu vor să rănească sau să ofenseze pe alții. De multe ori lipsa de fermitate și decizie cauzează dureri și dezamăgiri mai mari.

2. Luând asupra lor jignirea (ofensa) celor care au fost răniți.

Când cei care au darul milosteniei văd sau aud despre o persoană care rănește pe altcineva ei pot simți durerea. Ei vor avea tendința de a lua asupra lor ofensa (durerea) în special dacă cel rănit este un prieten.

3. Bazându-se în deciziile lor mai mult pe emoții decât pe rațiune.

Pentru că cei care au darul milosteniei au emoții și sentimente foarte puternice, ei tind să se bazeze în luarea deciziilor pe acestea mai mult decât pe gândirea logică, obiectivă.

4. Dezvoltând o afecțiune nepotrivită față de persoanele de sex opus.

Persoanele de sex opus tind să fie atrase de cei care au darul milosteniei datorită sensibilității acestora de a fi sensibili, înțelegători și buni ascultători. Acest lucru trebuie luat într-o consiliere și trebuie luate măsuri de protecție pentru a fi evitate atașamente emoționale nepotrivite.

5. Întrerupând părtașia cu cei care sunt insensibili față de alții.

Cuvintele și acțiunile care reflectă insensibilitate față de sentimentele altor oameni sunt rapid recunoscute de cei care au darul milosteniei și aceștia tind să-și închidă duhul față de asemenea oameni.

6. Reacționând negativ la ideea că Dumnezeu are un scop când îi lasă pe oameni să sufere.

Spre deosebire de cei care au darul îmbărbătării, care văd suferința ca un mijloc de creștere spirituală, cei care au darul milosteniei tind să reacționeze negativ la (să pună la îndoială) ideea că Dumnezeu ar permite ca cineva să sufere pentru orice scop, oricât de bun. Principala lor grijă este de obicei să îndepărteze cauza suferinței cât mai repede posibil.

7. Simpatizând (simțind) cu acei care calcă (nesocotesc, violează) standardele lui Dumnezeu.

Dacă cei care au darul milosteniei nu discern motivul pentru care oamenii suferă, s-ar putea să acorde compasiunea și încurajarea lor celor care suferă ca rezultat direct al violării legilor morale ale lui Dumnezeu.

8. Stabilind (legând) prietenii posesive cu alți oameni.

Cei care au darul milosteniei au o mare nevoie de implicare, apropiere și prietenie. Aceasta poate evolua într-o prietenie posesivă și o tendință de a fi adânc răniți când nu este implicare reciprocă în prietenie. Dezamăgirea într-o prietenie creează o și mai mare așteptare și posesivitate într-o nouă prietenie.